

Yıkım göçe dönmesin

Divriği Ulucamisi'nin etrafında bulunan 138 ev için yıkım kararı alındı. Kültür Bakanı Ertuğrul Günay'ın da katıldığı törende bir ev yıkıldı. Günay diğer evlerin en kısa zamanda yıkılacağını söyledi. 2003 yılından beri Sivas Valiliği'nde bekletilen istimlak bedeli para Divriği Belediyesi eliyle yıkılacak olan ev sahiplerine verilecek. Evleri yıkılacak aileler Divriği'den göç etmekle yüzyüze geldi. Ev sahipleri istimlak bedeli olarak para vermek yerine TOKİ aracılığıyla toplukonut yapmak fikrini Divriği için daha iyi olacağını düşünüyor.

Mesainin en uzun beş dakikası!

Yemek hizmeti sunduğumuz kuruluşlarda, her öğlen binlerce çalışan Keyveni'yi bekliyor, lezzetin adı Keyveni diyor.

Sizin çalışanlarınız ne diyor?

www.keyveni.com.tr / 0212 320 57 60 (pbx)

Nakilcent Sk. No: 41/1
Sultanahmet - İstanbul

İADE
ADRESİ

Divriği

● DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE ● 1 EKİM 2009 ● YIL: 4 SAYI: 38 ● www.divrigi.com.tr

O MÜDÜR MECLİSLİK

CHP Kahramanmaraş Milletvekili Durdu Özbolat Gazetemizin (Ağustos 36. sayı) "Alevisin Dediler Elini Kestiler" haberini TBMM gündemine taşıdı. Özbolat AKP'nin Alevi açılımını da kastederek, önergeyi Başbakan Tayyip Erdoğan'ın cevaplamasını istedi. Sağlık Bakanlığı Müfettişleri Hekimhan

Hastanesi'ni ablukaya aldı, bütün personeli sorguluyor. 1 Ekim tarihinde yapılan mahkemede Hastane müdürü Nazmi Kurt ifade verdi. Hekimhan Hastanesi personeli iki kişi mahkemede, Nazmi Kurt'un Aleviler pistir, onların elinin değdiği şeyler yenmez sözünü söylediğini ifade ettiler.

Nazmi Kurt, Hekimhan Devlet Hast. Müd.

DİVRİĞİ GAZETESİ'NİN HABERİ TBMM'DE

Divriği Gazetesi'nin Ağustos (36) Sayısında haber olarak yayınlanan Hekimhan Devlet Hastanesindeki "Alevisin Elini Yemeklere Sürme"haberi TBMM'inde Soru Önergesi oldu. Önergeyi CHP Kahramanmaraş Milletvekili Durdu Özbolat, Başbakan Tayyip Erdoğan'ın cevaplaması istemiyle verdi. 23 Nisan tarihinde yaşanan satırlı el kesilme olayı uzun süre gizlendi. Divriği Gazetesi'nin haberi üzerine gündeme gelen olay, ulusal gazetelere de yansdı. Haber Türk, Akşam ve Vatan Gazetelerinde haber oldu. 1 Ekim tarihinde Hekimhan Adliyesi'nde görülen davada hastane Müdürü Nazmi Kurt ifade verdi. Mahkeme 26 Kasım'a ertelendi. ABF (Alevi Bektaşî Federasyonu) ve Pirsultan Abdal Dernekleri mahkemede gözlemci olarak bulundu.

CHP Kahramanmaraş Milletvekili Durdu Özbolat

YERELDE DEMOKRASİ

ŞAHİN KÜÇÜK

DEMOKRASİ ve Cumhuriyet birbirini bütünleyen ve temsil anlamında kulağa hoş gelen iki sözcüktür. Bu sözcüklerin duyulduğu her nokta çağdaşlaşmanın, katılımcılığın ve hoşgörünün bütünleştiği bir süreci ortaya koyar. Gelişmiş demokrasilerde halkın kendini yönetmesi gibi algılanan parlamenter demokratik sistem ülkemizde uygulandığı biçimiyle, seçim sisteminin ve siyasi partiler yasasının uygulandığı şekliyle, halkın demokratik katılımını tam anlamıyla sağlayamamaktadır. Halkın kendini temsil edebildiği yegane nokta nispeten yerel yönetimlerde olmaktadır. Köy-Mahalle-Belde-İlçe ve Şehir düzeyinde o yörenin sorunlarına sahip çıkma kararlılığını gösteren ve seçilmek isteyen herkes çoğunlukla partisine ve siyasi görüşüne bakılmaksızın seçilmekte ve icraatlarını yürütmektedir. Belediyeler yerelde yaşayan hiç kimse için siyasi parti ayrımı yapmaksızın, herkese eşit durduğu, hizmeti hakça ve eşitlikçi adaletle sunduğu noktada başarılıdır. Bunu başaramayanlar daha sonraki dönemlerde halkın restiyle köşesine çekilmek zorunda kalırlar ve o yöreye uzunca bir dönem zarar vermiş olurlar. Divriği'miz demokrasiye yürekten inanan halkın bilinçli tercihlerinin öne çıktığı bir yöredir. Tarihsel dokusu çok zengin olan çeşitli medeniyetlere başkentlik yapmış, uygarlıkların beşiği olan memleketimiz demokratik, şeffaf ve katılımcı bir anlayışla yönetilmeli ilçemizle ilgili kararları halkın katılımıyla sağlanmasına özen gösterilmelidir. Kısır çekişme ve siyasi hırsı öne çıkaran dar gurupçu ve sektör anlayışta yanınızda olan kesimleri anında karşınıza geçirebileceği gibi temsil ettiğiniz siyasi anlayışı da mahkum edecek ve uzun dönemde zaafa uğrayacaktır. Öç alma ya da kin gütmeye üzerine kurulu bir anlayış tarihin hiçbir döneminde hiç kimseye yarar sağlamamıştır. Gazetemiz yerel yönetimin başında olan kişileri şeffaflık ve katılımı esas alan her kesimin görüşlerine saygı duyan bir duruşa davet etmekte ve olumlu göreceği her konuyu ve icraatı sonuna kadar desteklemeyi şiar etmektedir. Aksi olduğunda ise oluşan olumsuz durumu göz önüne sermeyi Divriği halkına duyduğu sorumluluk ve yayın politikası gereği saymaktadır. Çözümlerin Divriği halkının çıkarları doğrultusunda çağdaş bir yerel modeli oluşturmak temelinde olacağı her kavga bizim kavgamız olacaktır. Sorunların çözümü kendi ellerimizdedir, yeter ki katılımcı ve şeffaflığı ön plana çıkaralım.

Yazarlar...

	Haydar YALÇIN
	Müslüm DOĞAN
	Beyzade ÖZKAHRAMAN
	Nilüfer MURATOĞLU
	Mustafa TARAKÇI
	Muharrem YAĞBASAN
	İsmail ÇINAR
	Esat KORKMAZ
	Sadık ÇELİK
	Hıdır ÇAM
	İsmail ASIL
	Ataner YILDIRIM

İç Sayfalar

Ümit Yılmaz	2'DE
Divriği Hacıbektaş	4'DE
Alevi Mitingi	5'DE
Kültür Sanat	7/8'DE
Ermeni Açılımı	8'DE
Yazı Dizisi	9'DA
Divriği Haberler	10'DA
13. Turnuva	11'DE
Kemancı Hikmet	12'DE

Divriği Tanıtım Günleri başlıyor

Divriği Tanıtım Günleri Taksim Metro girişinde 1 - 10 Kasım tarihleri arasında yapılacak

Divriği'nin tarihi, kültürü, madenleri ve doğal güzelliklerinin

tanıtılacağı Divriği Tanıtım Günleri 1 Kasım ile 10 Kasım tarihleri arasında Taksim Metro giriş salonunda yapılacak. Divriği Tabiat Varlıklarını Koruma Derneği Kadıköy ve Şirinevler Derneklerinin destekleriyle yapılacak. Tanıtım Günleri'nin Koordinasyonluğunu Mustafa Akgün yürütüyor. Tanıtım Günleri'nde Yusuf Güldal'ın Divriği'nin tarihi ve doğal güzelliklerinin fotoğrafları ve Divriği'nin yağlıboya tabloları sergilenecek. Divriği Belgeselleri gösterilecek.

Turnuvalar başladı

Divriği Kültür Derneğinin organize ettiği Dostluk ve Barış için Turnuva 11 Ekim tarihinde başladı

Divriği Kültür Derneği yeni çalışma sezonunu açtı. 9 Kasım'da Muharrem

Temiz DKD Feyzullah Çınar Salonu'nda bir dinleti verdi. Dinletiden önce DKD yönetim Kurulu üyesi Ünal Özen bir konuşma yaptı. Özen konuşmasında halk kültürünün önemine vurgu yaparak, emperyalist ve yoz kültürün karşısında mücadele etmek gerekir dedi. Dinletiyeye çok sayıda kişi katıldı. Salonun tıklım tıklım olduğu dinletide Muharrem Temiz unutulmaz bestelerini seslendirdi. Muharrem Temiz yöre türkülerinin birbirlerine benzetmesinin normal olduğunu, bu türkünün buranınmı yoksa buranınmı demenin uygun olmadığını, o türkünün sahibinin halk olduğunu unutmamak gerekir dedi.

Tercih Ediliyoruz Çok Farklıyız...

- Gümrük Müşavirlik Hizmetleri
- İthalat ve İhracat Gümrükleme Hizmetleri
- Teşvik Takibi • TSE Dökümantasyon
- Ön izin Uygulamaları • Tercüme
- Teminat Çözümleri • Kurye Hizmetleri

Mevlana Cad. No 85 Kat 2-3 Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 413 35 35 Fax: 0212 546 76 61 info@unsped.com.tr
www.unsped.com.tr

MUSTAFA TARAKÇI

Adem-i Merkeziyet

Türkiye de 1980'li yıllardan bu yana, zaman zaman yönetim sistemimizdeki temel aksaklıklar dile getirilir, kamuoyunda belli bir süre tartışılır,basında ve görsel medyada birkaç kişi veya kişiler tarafından ele alınır,sonra tekrar unutulur,gündemden düşer. 12 Eylül sonrası'nın güçlü siyasi lideri Özal ilk olarak dile getirmişti. Onu Demirel takip etti. Kalın bir inceleme-araştırma kitabı hazırlatmıştı, parlamento üyelerine, önemli adreslere dağıttı. Sonra O da üzerinde pek durmadı veya siyasi ömrü buna yetmedi. Konu tekrar buzdolabına kondu. Ondan sonra Ahmet Necdet Sezer döneminde pek o konulara girilmedi. Devletin laik vasfını koruma gayretleri o kadar önemsendi ki başka ciddi konulara zaman ayırlamadı. Sonra Recep Tayyip Erdoğan döneminde bir ara sözü edildi. Mevcut Başbakan'ın konuya sıcak bakıyormuş gibi intibası kamuoyuna yansdı, onun da arkası gelmedi. Neden mi bahsediyorum: Başkanlık Sisteminden. Değerli okurlar, Türkiye çok fazla da olmasa büyük bir coğrafya.Coğrafi bölgeler arasında gerek kültürel, gerek ekonomik pek çok farklılıklar var.Bir bölge diğerine pek benzemiyor.Trakya Güneydoğu'dan farklı,Ege Doğu'dan ayrı yaşam tarzı, gelenek görenekler,müzik, kıyafet, yemek tarz ile farklılaşıyor. Aynı tarımsal üretim, farklı ekonomik faaliyetler, devlet olanak ve yatırımlarının birbirine benzememesi, bir bölgenin halledilmiş probleminin diğer bölgelerde öncelikli problem olarak karşımıza çıkması veya hiç ihtiyaç duyulmaması,Ademi-i Merkeziyet, yani her şeyin merkeze bağlı olmadığı, bölgesel yönetim tarzını ciddi olarak düşündürüyor.

Ankara, her bölgeye yeteri kadar etkili el uzatamıyor. Zaman kaybı yaşıyor, kararlarda isabetsizlik gözlemleniyor, siyaset yozlaştırılıyor, mahalli otoriteler işlevsizleştiriliyor.

Bütün kulaklar Ankara'yı dinliyor, Bütün gözler Ankara'ya bakar oluyor. Bu doğru değil. Bu sağlıklı, rasyonel bir yönetim biçimi değil!

Taşra da küçük bir ilçenin barajına su temin eden küçük bir dere üzerinde yapılacak alabalık tesisi için 8-10 yere müracaat etmeniz gerekiyor. Valiliğe gidiliyor, o da yetmiyor, bakanlık bağlarının olmasına ihtiyaç duyuluyor. Derken rüşvet, hediye devreye giriyor, yüzlerce kilometre ilerden gelip keşif yapmalar, kontrol etmeler vatandaşa illallah dedirtiyor.

Anadolu'da bir ilin çıkışında, karayolu üzerinde dinlenme tesisi. Bakanlık işletmemiş kiraya vermek istiyor. Valilik, bölgeye yakın kaymakamlık yetkili değil, çıkıp gidip Ankara'da bakanlık kapılarında dolaşacaksnı i haleye girmek için. Onlardan boş belge alıp doldurup vereceksin. Yüzlerce kilometre ilerde küçük bir tesisin işletmesini almak için kostürp duracaksın. Bu ülkenin valisine, kaymakamına, belediye başkanına neden güven duyulmaz anlamak mümkün değil. Ankara'da görev yapan bürokratik personel farklı okullar mı bitiriyor? Hayır. Neden bölge insanına, bölgedeki devlet yetkilisine güven duyulmuyo,vatandaş neden gereksiz zorluklar çıkarılıyor?

Vilayetlerdeki devlet bürokrasisinin durumunu üç aşığı beş yukarı biliyoruz.Vali beyler emniyet ve milli eğitim üzerinde biraz etkili gibiler, onların dışındaki bayındırlık,orman,kültür turizm,ulaştırma vb. tüm yatırımcı ve yatırımcı olmayan il başkanları emir ve talimatı Ankara'dan alıyorlar; Ankara'ya hesap veriyorlar.Vali bey ve yardımcıları olup bitenlerden tesadüfen haberdarlar. Daha çok temsil ve koordinasyon görevi yürütüyorlar. Bu yapı, bu yönetim ve idare tarzı değişmeli, elden geçirilmeli, daha etkin, daha işlevsel hale sokulmalıdır.

Ankara her işe karışmamalı, yerel yönetimlere, bölge insanlarına güvenmeli, onların kendileri için en güzel, en doğru kararı alabileceklerine itimat edilmelidir. Bu neyi gerektirir? Birbirine bağlı birkaç köklü anayasal reformları! Vatandaş odaklı, onun özgürlük ve refahını esas bir sistemi bölünmeden, parçalanmadan da bölgesel olarak sağlamak mümkün.

Bölgesel meclisler kurulabilir, bölgesel meclisler o bölge için en güzel kararları yerinde alabilirler. Savunmayı, güvenliği, dış politikayı, milli eğitimi, adaleti, enerji dağıtımını merkezde tutarsın, diğer işleri yerinden yöneticilere bırakırsın. Onlar toplayacakları vergilerden merkezi yönetim için pay verirler, kendi işlerini kendi yatırımlarını kendileri yaparlar.

Dışa karşı tek ses olup içerde özgürlük ve güvene dayalı bir yönetim biçimi uygulayabiliriz. Herkes kendi tarihine, kültürüne, coğrafî durumuna göre bir yönetim biçimi uyguluyor. Almanya'daki seçim sistemi, koalisyonları öngören, kimseye benzemeyen bir sistem, Fransa Yanı başkanlık sistemini uyguluyor,İngiltere de hala krallık var. Biz de bize benzemeliyiz. Esas olan milli sınırlarımız içindeki hangi etnik kökenden,hangi inancı benimsemiş olursa olsun tüm halkımızın daha fazla özgürleşmesine, daha fazla zenginleşmesine, daha fazla demokratikleşmesine hizmet etmeliyiz. Bu yönetim öncelikle Güneydoğu'da bir rahatlama yol açacaktır. Güneydoğu'da ihtiyaç duyulan bu tarz bir yönetim, ülkemizin daha etkin yönetimi için diğer bölgelerde de rahatlıkla uygulanabilir.

Başkanlık sistemine geçmeli, bölgesel meclisler oluşturulmalı, Ülke 7-8 eyalete bölünmelidir. Devletin resmi dili Türkçe olmalı, ancak eyalet içi ikinci derece resmi dil bir başka dil olabilmelidir. Merkezi devlette görev alabilmek için mutlaka Türkçe bilinmeli ve Türkçe eğitim görmüş olunmalıdır. Bu ve benzer düzenlemeleri kendi özel durumumuzu göz önünde bulundurarak çoğaltmak mümkün. Üniter yapıyı bozmadan gerçek açılım bu temel üzerine oturursa daha akılcı olur diye düşünüyorum.

FIDIL
AĞAÇ MAMÜLLERİ
SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

• KAPI PANELİ • SUNTA
• SONTALAMA
• MDF • MDF LAM
• MEDEKAP • PROFİL

Organize Sanayi bölgesi Keresteciler Sitesi 8. Sok. No: 10-12 İkitelli/İST.
Tel: (0212) 670 00 63 - 64 Fax: (0212) 670 00 98 • e-musapala@tnn.net

Ali Haydar Timisi ile...
Anadolu'nun 7 Rengi

Cem TV'de...

Sultan Oğlunun yetişmesi, hayat tecrübeleri yaşaması için pek çok iş yaptırıyordu. İnsanların arasına karıştırıyor, çeşitli işlerde çalıştırıp uzaktan takip ediyordu. Şehzadenin en son yaptığı iş ise koyun yetiştirmekti. Aradan zaman geçti, koyunlar büyüdü ve şehzade koyunları şehrin pazarına götürdü. Tüm koyunları bin altına sattı.

İyi bir ticaret yapmıştı, sevinçliydi. Babasına anlatacakları vardı. Pazardan çıkmak üzereydi ki pazarın kenar bir yerinde güzel konuşan, kalender görünümlü, insanlara tavsiyelerde ki bulunan, elinde şiir yazılı bir kağıt tutan birisini gördü. Ak saçlı ve sakallı adam şöyle diyordu:

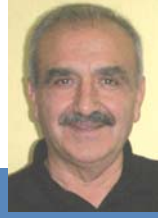
“Elimdeki yazının kıymetini bilerek, kim bin altına satın alsın dünyanın sonuna kadar ismi yaşayacaktır.”

Şehzade bu adamın heybetinden ve söylediklerinden etkilennmişti. Acaba elindeki

Bin Altın Derinde

DERLEYEN

Dr.BEYZADE ÖZKAHRAMAN

yazıda ne yazıyordu? Elini kesesine attı, acaba bin altına değercek bir şey miydi? Peki ya babası ne diyecekti. Karışık duygular arasında kesesindeki altınları olduğu gibi ak saçlı ve sakallı adama verdi. Ak saçlı ve sakallı adam gencin yüzüne dikkatlice baktı.

“Sen asil bir insana benziyorsun, senden ricam eğer baban hayattaysa, bu kâğıdı şimdi açma. Babanın yanına gittiğinde ona ver ve birlikte okuyun.”

Şehzade büyük bir merakla, neler olacağından endişe duyarak babasının yanına gitti. Yaşadıklarını anlattı. Babası kâğıdı eline aldı ve birlikte açtılar. Kağıtta, “Kötü davranışlarla dünyada ün bırakmak olmuyor. Rüstem, İskender, Sezar gelip geçiyor. Dünyada sıran geldi mi iyilikle ünlen. Nöbetin sana da erişmesi yaklaşıyor” Dörtlügen yazıyordu. Sultan bu satırları okuyunca derinden etkilendi, oğluna; “Evladım çok akıllıca bir işe altınlarını sarf etmişsin. Şimdi bin altına aldığın bu hikmetli yazıya uymak için elinden geleni yapmalısın. Sana tek vasiyetim bu dörtlüğe uymandır.” Şehzade babasının bu vasiyetine uymak için her zaman elinden geleni yaptı. Daha sonra Timur Han adıyla ünlenip; Anadolu' nun ve Asya'nın hâkimi oldu...

Ümit Yılmaz'dan örnek davranış

Divriği'nin tanınmış sanatçılarından olan Ümit Yılmaz “Parmaklarımın Ucunda”adlı ensturmantal bir albüm çıkardı. Ümit Yılmaz albümün bütün gelirlerini Özürlüler Vakfına bağışladı. Albümün tanıtıldığı gala gecesi (7 Ekim Çarşamba) Maslak Tim show'da çok kalabalık bir katılımla gerçekleşti. Parmaklarımın Ucunda albümündeki eserler Ümit Yılmaz ve usta orkestrası tarafından geceye katılanlar canı olarak dinletildi. Gala gecesine Ataşehir

Belediye başkanı Sadık Kayhan, Divriği Kültür Derneği eski başkanı Rıza Gürünlü, Hacıbektaş Derneği Başkanı Sefer Kocakaya, Arıkbaşı Köyü Dernek Başkanı Mustafa Özker, Mutlusan Elektronik Yönetim Kurulu Başkanı Mustafa Kaçmaz, Anadolunun Sesi Radyosu Genel Yayın Yönetmeni Ahmet Korkmaz, Tan Sağtürk, Zafer Gündoğdu, İzzet Altınmeşe, Onur Şan, Yusuf Benli, Çetin Akdeniz, Şahin Aydın, gibi sanat dünyasından tanınmış simalar katıldılar

ÜMIT YILMAZ KİMDİR

1973 yılında İstanbul'da doğdu. Aslen Sivas'ın Divriği ilçesi Madenli köyündendir. Daha 5 yaşında iken babasının kendisine aldığı Cura Bağlama ile müziğe ilk merhabasını dedi ve bir daha kopamadı. 1981 yılında “Özel Arif Sağ Müzik Merkezi”ne (ASM) kayıtlı oldu. Nota, solfej, repertuar ve bağlama eğitimi almaya

başladı. 1986 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi “Türk Müziği Devlet Konservatuarı”nın “Çalgı” bölümünü kazandı. Ortaokul, lise ve üniversite eğitimini burada tamamladı. Henüz lise öğrencisi iken; yöneticiliğini yaptığı “Telden Dile Müzik Merkezi”nde bağlama dersleri vermeye başladı.

1994 yılında okul arkadaşlarıyla birlikte Türkiye müziğine farklı bir renk katmak amacıyla “Kent Ozanları” adıyla bir müzik grubu kurdular ve “Güllerin İçinde” isimli albümlerini yaptılar. Bu albümün yapımcılığını uzun yıllar bağlamasıyla eşlik ettiği yakın dostu Ahmet Kaya üstlendi. Ahmet Kaya, Levent Yüksel, Erol Parlak, Sabahat Akkırız, Sevcan Orhan, Servet Kocakaya, piyanist Tuluyhan Uğurlu, Aşık Mahsuni Şerif gibi bir çok sanatçıya stüdyolarda, albüm kayıtlarında, yurtiçi-yurtdışı konser ve festivallerde bağlamasıyla eşlik etti. Ayrıca okul hayatı boyunca bir çok müzik etkinliğinde yer aldı. 2001 yılından beri “Haliç Üniversitesi Konservatuarı”nda öğretim görevlisi olarak bağlama dersleri vermektedir. Son olarak 2003 yılında yaptığı “Sen Olmasan” adlı ilk solo albümüyle bağlamacılığının yanı sıra yorumculuğuyla da müzikseverlerin karşısına çıktı. Bu albümde yer alan12 eserin dördünün sözü, onunun da müziği kendisine ait. 2000 yılında Piyanist Tuluyhan Uğurlu'nun albüm çalışmalarında ve konser etkinliklerinde sanatçı Ümit Yılmaz bağlaması ile eşlik etmeye devam ediyor... 2006 yılında Türk Halk Müziği yorumcusu Sevcan Orhan ile birlikte hayatlarını birleştirdiler ve müzik çalışmalarını beraber sürdürmektedirler...

CUMHURİYET BALOSU

OKUTMAYA VARIM

Vakfımızın OKUTMAYA VARIM sloganı ile başlatmış olduğu Eğitim Bursu çalışmalarına destek vermek ve Cumhuriyetimizin 86. yılını birlikte kutlamak için katılımlarınızı bekler saygılar sunarız.

A.Cemal KARAHALİL
Divriği Kültür Vakfı Başkanı

Tarih: 29 Ekim 2009 Saat: 19.30

Yer: Gazi Üniversitesi Kültür Merkezi Beşevler / Ankara
İrtibat: 0.312.480 76 02 - 04 - L.V.C. Başkan 0.532. 285 73 02

PARMAKLARIMIN UCUNDA

ENSTÜRMANTAL ALBÜM

Ümit Yılmaz'ın Parmaklarımın Ucunda adlı Enstürmantal Albümü çıktı Albümde 9 eserin 7'sinin bestesi Ümit Yılmaz Sivas 2 Temmuz Madimak yangını için de bir eser besteledi. Ümit Yılmaz Albümün bütün gelirlerini özürlüler Vakfına bağışladı.

Alevilere karşı zihniyet değişmiyor

Alevisin elini yemeklere sürme haberimiz geniş yankı buldu. Meclis Gündemine geldi. Hekimhan Devlet Hastanesi'nde çalışan Semanur Takmaz'a hastane müdürü Nazmi Kurt tarafından **Alevidir elini yemeklere sürmesin, bunlar pistir Alevidir**

sözü Semanur Takmaz'ın satırla yaralanmasına gerekçe hazırladığı iddiasıyla Nazmi Kurt'un sanık sıfatıyla Hekiman Adliyesinde ifadesi alındı. Hastane personeli Osman Keskin ve Sadık Çavuş, Nazmi Kurt'un **Bunlar Alevidir, pistir dediğini doğruladılar.**

Semanur Takmaz ve Ailesi

UNUTULAN HABER

Hekimhan Devlet Hastanesi'nde hastane müdürü Nazmi Kurt tarafından "Semanur Takmaz Alevidir elini yemeklere sürmesin" sözü fiile dönüştü. 23 Nisan 2009 tarihinde Hastane personeli İbrahim Gür'ün satırlı saldırısına uğrayarak eli kesildi. Semanur Takmaz'ın eline dokuz dikiş atıldı, 25 günlük iş göremez raporu aldı. Divriği Gazetesi'nin haberi Alevi Örgütlerini, siyasi partileri ve medyayı harekete geçirdi. Alevi olduğu için hastane müdürü tarafından mağdur edilerek satırlı saldırıya uğrayan Semanur Takmaz'ın 1 Ekim Perşembe günü Hekimhan Adliyesi'nde mahkemesi vardı. Mahkemede, Semanur

Takmaz Alevi olduğu için başına gelenleri anlattı. Mahkeme günü Hastane Müdürü Nazmi Kurt'un da ifadesi alındı. Kurt iddiaları reddetti. İki tanık da Nazmi Kurt'un Semanur Takmazı kastedererek, "bunlar Alevidir pistir, bunların elinin değdiği yenmez, bunları yemeklere yaklaştırmayın" dediğini, Nazmi Kurt'un ağzından duyduklarını mahkemede söylediler.

AÇILIM SÖZDE ZİHNİYET SABİT

Semanur Takmaz'ın başına gelenler AKP'nin Alevi Açılımı konusunda gerçekçi olmadığını gösterdi. 23 Nisan tarihinde eli kesinen Semanur Takmaz Hastane müdürü Nazmi Kurt hakkında davacı oldu. 5 Ay

süreyle Nazmi Kurt mahkemeye çağırılmadı, ifadesi alınmadı. El kesilme olayı münferit bir kavga gibi gösterilmeye çalışıldı. Olay kamuoyuna yansıdığı için Nazmi Kurt mahkemeye ifade vermek zorunda kaldı. Ayrıca Sağlık Bakanlığı Müfettişleri de Hekimhan Devlet Hastanesi'nde soruşturma başlattı. Bütün personelin tek tek ifadeleri alındı.

ALEVİLER MÜDAHİL

Semanur Takmaz olayına Alevi Örgütleri müdahil olmaya hazırlanıyorlar. Kamusal alanda Aleviler hakkındaki önyargıların devam ettiğini söyleyen Alevi Örgütleri olayı Türkiye'nin insan hakları raporunda görmek istediklerini söylediler.

Cumhuriyet Halk Partisi Kahramanmaraş Milletvekili Durdu ÖZBOLAT, Hekimhan Devlet Hastanesi'nde Alevi bir kadın çalışana yönelik ayrımcı uygulama ve satırlı saldırı iddiaları ile ilgili olarak Başbakan Recep Tayyip ERDOĞAN tarafından yazılı olarak

cevaplandırılması istemiyle TBMM Başkanlığına bir soru önergesi verdi. "Bu suçu işleyen Hastane Müdürü ve onu koruyan Kaymakam Vekili hakkında bir işlem yapmayı düşünüyor musunuz?" diye soran ÖZBOLAT'ın soru önergesini aktarıyoruz

26-27 Eylül 2009 tarihinde görsel ve yazılı basında yer alan Malatya Hekimhan Devlet Hastanesi'ndeki bir olaya dikkatinizi çekmek isterim. Sema Nur TAKMAZ bu hastanenin mutfak görevlisidir; ve bir Alevi vatandaşımızdır. Aynı hastanede Müdür olarak görev yapan Nazmi KURT mutfak şefi İbrahim GÜR'e, Sema Nur TAKMAZ "Alevidir elinden yemek yenmez yemeğe elini değdirme" şeklinde telkinde bulunmuştur. Müdüründen de cesaret alan İbrahim GÜR görevini yapmak isteyen bir görevliye fiili saldırıda bulunmuştur. Sema Nur TAKMAZ fırlatılan satırdan yaralanmış ve koluna 9 dikiş atılarak 25 günde iş yapamaz raporu almıştır. Üstelik işten de çıkarılmıştır. Olay adli makamlara intikal etmesine, tanıkların da bu çağdışı olay ve anlayışla ilgili olarak Hastane Müdürünün

suçlamalarına rağmen Hekimhan Kaymakam Vekili Sabri UZUN, Hastane Müdürü hakkında soruşturma izni dahi vermemiştir. Bu açıklamaların ışığında;

1- Bu suçu işleyen Hastane Müdürü ve onu koruyan Kaymakam Vekili hakkında bir işlem yapmayı düşünüyor musunuz ?
2- Malatya gibi bu konularda hassas olan geçmişte de hatırlamak istemediğimiz kötü olayların yaşandığı bir şehre kamu görevlisi atarken daha dikkatli davranmayı düşünüyor musunuz?
3- Bütün bu olup biteni Alevi Açılımı çalışmalarınızla ne kadar bağdaştırıyorsunuz?
4- Kamu da çalışan ve bu olay gibi daha birçok olayla karşı karşıya kalan Alevi yurttaşlarımızın uğradığı mağduriyetleri önlemek için ne yapmayı düşünüyorsunuz?

DİVRİĞİLİLER REHBERİ HAZIRLANIYOR

Divriğili'ler birbirlerini tanıyor mu? Divriğililerin biri diğerinden alışveriş yapıyor mu? Kim nerede hangi işi yapıyor? Hangi iş alanında Divriğililer var? Ünlü Divriğililer kim? Türkiye'nin en büyük sanayilerinin başındaki Divriğililer kim? Fabrika sahibi Divriğililer kim? Divriği Derneklerinin ve Köy Derneklerinin tanıtımları, Türkiye'nin çeşitli illerinde ve dünyanın çeşitli ülkelerinde tanınmış ve tanınmak isteyen Divriğilileri buluşturmak için, Madencilik, Ağır sanayi, Cam, Pimapen, Elektrik, Bilgisayar, İletişim, teknoloji, Demir Ticareti, Sunta, Mobilya, Plastik, Gıda, Çorap, Emlak, Gayrimenkul, Turizm, Restoran, Otelcilik, Temizlik, Güvenlik, Beyaz eşya, Tekstil, Giyim, Sağlık, Sigortacılık... gibi pek çok işletme sahiplerinin tanıtılacağı bir rehber hazırlanıyor.

BASIN YAYIM HİZMETLERİ TİC. LTD. ŞTİ.
Nakilbent Sok No: 41/1 Küçükayasofya
Sultanahmet-İST. Tel: (0212) 458 82 14
www.renkajans.com.tr

REHBER'DE KİMLER OLACAK

İki cilt olarak hazırlanacak rehberde Divriği'li sanayiciler ve iş adamları, iş kadınları, küçük ve orta ölçekli işletme sahipleri, Doktorlar, Mimarlar, Mühendisler, Mali Müşavirler, Siyasetçiler, Yazarlar, Sanatçılar Avukatlar ve serbest meslek sahipleri, iş yerlerini, fabrikalarını atölyelerini, bürolarını istedikleri gibi tanıtacaklar.

İRTİBAT: 0212. 516 29 84 - 0212. 458 82 16 divrigi@divrigi.com.tr

HAYDAR YALÇIN

OZANLARIMIZ

camsih.com@hotmail.com

Suzan-î

24 Ekim.2009 tarihinde Ünlü ozanımız Feyzullah Çınar'ın ölüm yıldönümü. Ozanımızın ölüm yıldönümlerinde Divriği Kültür Derneği ve Çamışlı Hüseyin Abdal Derneği çeşitli anma etkinlikleri düzenleyerek her yıl ozanımızı anıp değerlerimize sahip çıkıyorlar. Bu örnek davranışları nedeniyle her iki kurum yöneticilerine teşekkür ediyorum. Ünlü ozanımız Feyzullah Çınar 26 yıl önce aramızdan ayrıldı. Çamışlı'nın dışında Divriği genelinde yazmadığım genç yaşlı ozanları araştırıp yazmak istiyorum.

Kültürümüzü yaymada en etkili olan ozanlarımızdır. Aşık Veysel, Aşık Daimi, Aşık Mahsun gibi çok sayıda ozanımızın türkülerini her kesimden insanlar çalıp söylemiyor mu.? Türk Halk Müziği, Türk Sanat Müziği, Türk Hafif Müziği, Batı Müziği tarzı, Özgün Müzik tarzı herkes Alevi Ozanlarının türkülerini kendi konseptine uyarlayarak okumuyor mu? Geçenlerde bir TV programında tesadüfen rastladığım klarnetle Ali Kızıltug'un **Asrı gurbet harap etmiş köyümü** türküsünü Mustafa Keser kendi konseptine göre uyarlamış söylüyordu gerçekten mutlu oldum. Türküyü kendi tarzına uyarlaması ne kadar uygundur tartışılır. Hemen oracıkta aklıma şu geldi **Alevi ozanları olmazsa bunlar ne yapacak hemii dedim.**

Bizler gibi ozanlarımızın tanıtımına emek veren Yeditepe yapımcılığın sahibi ve yönetmeni Sayın Yaşar Aslan ile Haziran ayında tanıştık. Bu dostumuz ozanların İzinde adlı bir program yapıyor. Sivas Kangal, Şarkışla ve Emlek bölgesindeki ozanların çekimini tamamlamış. Bu dostumuzu ve ekibini Mahmut Erdal ile kendi bölgemize (Çamışlına) de yönlendirmiştik. Sevgili Yaşar bey ekibiyle Divriği de 10 gün kalarak tüm köyleri taramış, Çamışlı'na da uğramış. Güzel bir Divriği Belgeseli çekmiş.Su Tv de bu belgeseli 4 bölüm halinde her pazar akşamı saat 20 de yayınlıyor.

SUZANİ

Hüdaya emanet eylerim sizi Hoşca kalın muhip canlar elveda Hatırdan feramuz eylemen bizi Hoşçakalın muhip canlar elveda	Sitkinan çağırın mahrumu kalır Tuttuğu dermanı elden mi sanır Eleste ıkrarın müminler bilir Hoşçakalın muhip canlar elveda
Elveda edince görülür hasret Hasretlik elinden çekeriz ırğat Bizim erenlerde çok gördük vahdet Hoşçakalın muhip canlar elveda	İkrarımız ırşadımız Ali'den Hak evvallah dedik galübeladan İçice mest olduk biz ol doludan Hoşçakalın muhip canlar elveda
Her dem yad ediniz bu fakir Canı Severseniz ya hü şahı merdanı Aşklar arzular Vechi cenanı Hoşçakalın muhip canlar elveda	İkrara ser veren bir kamil zattır İkrarın bilmeyen kimseler mattır Pir rehber mürşit hep bir sıfattır Hoşçakalın muhip canlar elveda
Ne hoş rüya görmüş azizim celal Ne güzel müratip ne güzel Kemal Didara eden can hiç görmez zeval Hoşçakalın muhip canlar elveda	Aklım erdiğince kıldım nasihat Kabul eden canlar bulur saadet SUZANİ bu niyet ne Ali niyet Hoşçakalın muhip canlar elveda
Muhammed Mustafa nuru mürüvvet Dahi bileşince sahi vilayet Mümin kullarında eyle şevkat Hoşçakalın muhip canlar elveda	

Önce Suzanî'den başlılı olmayan bir şiir örneği sunalım isterseniz. Divriği'nin Höbek Köyü'nde doğdu. Lakaplarına Veyisoğulları derler. Medrese seviyesinde eğitim görmüş, defalarca Mısır'a gitmiş, Dışlıklı Köse Hasan Efendi ile en az beş kez İstanbul'a, Kars'a, Hacı Bektaş'a gitmiştir. 1931 yılında Sivas Valisi, Belediye Reisi Hikmet Bey, Edebiyatçı Ozan Kutsi Tecer tarafından tertip edilen üç gün devam eden Cumhuriyet Bayramı Halk Şenlikleri'ne Sivas Genelinde çağırılan beş halk ozanından biridir. Eski yazı ile yazılmış yüzlerce eserinin olduğu söyleniyor. Eserleri ve kitapları kayıp. 1932 yılında 47 - 52 yaşları arasında ölmüştür. Cumhuriyet Bayramı Şenliği'nde yeni yazı ile ilgili Gazi Mustafa Kemal Atatürk'e şu dörtlülüğü gönderir.

Çok tabibe vardık olmadı lokman
Ahar derde oldu "Gazimiz" derman
Açıldı mektepler yükseldi ırfan
Kolayca okunur yazımız bizim

Not: SUZANİ ile ilgili bilgiler internetten alındır.
Değerli dostlarım.1 ila 10 Kasım arası Taksim Metrosu salonlarında DİVRİĞİ TANITIM GÜNLERİ yapılacaktır. Bu organizasyon tüm Divriğilileri ilgilendiyor. Derneklerimizi iş adamlarımızı emekçilerimizi köylü kentli herkesi ilgilendiriyor. Bizler gazetemizle Derneğimizle panellerimizle, türkülerimizle, resimlerimizle orada olacağız lütfen sizlerde gelin ziyaret edin görün. Saygı ve sevgilerimle

ZORUNLU BİR DUYURU

Divriği Gazetesi 4 yıldır çıkıyor. Gazetenin yegane gücü okurlarımızdır. Her türlü ekonomik sıkıntıya rağmen gazeteyi hiç aksatmadan bugüne kadar çıkardık. Gazeteyi aksatmadan çıkarmak için ne kadar sıkıntılar çektiğimizi bizi yakından tanıyanlar bilirler. Bu gazete 4 yıldır aksatmadan çıkıyorsa, okurlarımızın abonelerimizin ve Divriği Gazetesine reklam verenlerin desteğiyledir. Herkes çok iyi biliyor ki Divriği Gazetesi'nin herhangi bir kaynaktan dolayı olarak ekonomik desteği yoktur. Böylesi bir desteği biz de istemeyiz zaten.

Rıcamız şudur.

Divriği Gazetesi'nin abonelik ücretini hiç aksatmadan verenlerin yanısıra abonelik ücretini yıllardır veremeyen yüzlerce okurlarımız vardır. Gazeteyi çıkaramamakla yüzüyoruz. Divriği Gazetesi'nin daha çok yaygınlaşması ve yaşaması için okurlarımızdan yeni aboneler önermelerini, abonelerimizden de abonelik ücretlerini zamanında ödemelerini bir kez daha bekliyoruz.

DİVRİĞİ GAZETESİ
ABONE HESAP NUMARASI
Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi
Hesap Numarası: 62067655

*Sadık ÇELİK

sadik.celik@keyveni.com.tr

Geleneksel Beslenme

Her toplumda, o toplumun tarihinin süzgecinden süzülerek günümüze ulaşan ve yaşam koşullarını, tarzını belirleyen, şekillendiren önemli öğeler vardır. Bunlar o toplumun kültür kökenlerini oluşturan yapıtaşlarıdır. Bugün yerel kültürlerin var olan mirasları meteorolojik olaylardan tutun içine doğulan coğrafyadan, iklimlerden, ekonomik, sosyal, siyasal, inançsal, tarihsel pek çok etkilere yoğrularak bize ulaşmıştır. Beslenme alışkanlıkları bu kültürel mirasın yapıtaşlarından sadece biridir. Yüzyılların tecrübesiyle oluşan beslenme alışkanlıkları o toplumların var olan koşullarına, bireylerinin biyolojilerine ve fizyolojilerine en uygun olan beslenme tarzını ve biçimini oluşturur. Küreselleşme, internet Dünyamızın birbirine uzak coğrafyalarının adeta iç içe geçerek küçük bir köy haline gelmesine sebep oldu. Bunun sonucunda da en başta geleneksel, yerel beslenme alışkanlıkları uluslararası fastfoodcu gıda tröstlerinin saldırısına uğrayarak darbe yedi. Mc Donalds'lar'ın hatta daha yakın zamanda Starbucks'ların ülkemize ilk girdiği dönemleri hatırlayın, neredeyse Amerikan yaşam tarzının bir parçası sayılan bu dükkânların önünde halkımız kuyruklar oluşturmuştu. Batılı yaşam tarzının hegemonyası yemek kültürleri üzerinde de sürüyör. Tüm Dünya'daki beslenme alışkanlıklarının tek tipe dönmesine ve yerel tatların unutulmasına, geleneksel beslenme tarzlarının yok olmasına da kendi adımızda daha fazla seyirci kalamazdık, gecikme için özür diliyoruz.

Tarihe baktarsak, bu yüzyılın yeme alışkanlıklarının en hızlı değiştiği dönem olduğunu görebiliriz. İnsanın ilk ortaya çıktığı günden bu güne geçen 4,5 milyon yılın neredeyse % 99 unda insanoglu avcılık-toplayıcılık ile geçindi ve dolayısı ile sadece çiğ et, meyve sebze gibi doğal besinlerle kamını doyurdu. Tarımın başlaması ve gelişmesi ile tahıl, bakliyat, et, süt tüketimi arttı, Sanayi Devriminden sonra ise rafine ve işlenmiş gıdaların (tuz, şeker) kullanımında artış oldu. Oysaki insanın biyolojisi, metabolizması bu tür rafine gıdaları sindirmeye pek de uygun değildi. Tarım Devrimi ve arkasından Sanayi Devrimi sırasında kronik hastalıkların baş göstermesini insanoglunun bu yeni beslenme alışkanlıklarına bağlayan birçok uzman bulunmaktadır.

Geleneksel beslenme alışkanlıkları ile işlenmiş, hazır, endüstriyel gıdalarla beslenme alışkanlıkları karşılaştırıldığında bu durum kolayca ispatlanabilmektedir. Geleneksel beslenme biçimleri glisemik endeksi düşük ancak vitamin, mineral bakımından zengin gıdalardır; doğal tarımla elde edilmiş meyve ve sebzelerden, özgürce dolaşan hayvanlardan elde edilen, sakatat ağırlıklı, etin daha az tüketildiği bir rejimden oluşmaktadır. Oysa ki modern insan, glisemik endeksi yüksek, vitamin, mineral yönünden fakir; üretiminde kimyasal gübrelerin, ilaçların hormonların, katkı maddelerinin kullandığı yiyecekleri tüketmekte; atalarına göre daha fazla et daha az sakatat yemektedir. Atalarımız işlenmemiş süt, süt ürünleri, rafine edilmemiş tuz kullanırken bizler ise katkılı, koruyucu süt, yoğurt, rafine tuz ve şeker kullanmaktayız. Geleneksel şerbet, limonata, şıra gibi ev yapımı içeceklerin yerini gazoz, kola ya da diğer boyalı meşrubatlar almıştır. Evlerde doğal koşullarda hazırlanan yemekler günümüzün hızlı temposunda teflon tavalarda, mikrodalga fırınlarda hazırlanmaya ya da market raflarından hazır olarak alınarak tüketilmeye başlandı. Büyüklerimiz kendi sakladıkları yerli tohumlarla tarım yaparken, bugün suni olarak üretilmiş hatta genetiği ile oynanmış, orbit tohumlarla tarım yapılmaktadır. İnsanoglunun beslenme rejimindeki bu değişim ile kanser, kalp ve damar hastalıkları, obezite gibi hastalıklar ile diğer kronik hastalıkların çığ gibi artmasının aynı dönemde denk gelmesi sadece bir rastlantı mıdır yoksa milyonlarca yıldır alıştığımız beslenme düzeni değişince biyolojimiz bu yeni sisteme uyum sağlamakta zorluk mu çekmektedir? Bu durumun sadece bir rastlantı olmadığını, beslenme biçimlerinin genetik bozukluklara, uyumsuzluklara yol açtığını ve insanların endüstrileşme ve kentleşmenin getirdiği beslenme biçimlerine insan doğasının uyum sağlayamadığını, doğallıktan vazgeçemediğini bilim adamları burada açıklayamayacağımız kadar çok sayıda araştırma yaparak ortaya koymuşlardır.

Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü'nün açıkladığı rapora göre geçen yüzyılda tarım ürünlerindeki çeşitliliğin yaklaşık üçte biri kayboldu. Bunun biyoçeşitliliğin azalması üzerinde etkileri olduğu gibi, besin kaynaklarının azalmasında da ciddi bir etkisi var. Günümüzde Dünya'yı kontrol etmek için en etkili silahlardan biri olarak kabul edilen gıda üretimi ve besin çeşitliliği bu tek tip üretim ve tüketimin tehdidi altındadır. Ürün ve gıda çeşitliliğindeki bu azalış aynı hızla sürerse, bilimkurgu filmlerdeki gibi tabletlerle, vitaminlerle beslendiğimiz bir gelecek pek de olanaksız gözükmemektedir.

Beslenme rejiminin değişmesi ile ortaya çıkan diğer bir sonuç ise yemek çeşitlerinin gittikçe daralması, birbirine benzemesi ile yaşam sevincimizin elimizden gitmesi, geleneksel kültürün de yavaş yavaş kaybolmasıdır. Yemek alışkanlıkları, bir toplumun kültürünü en iyi yansıtan temel yapı taşlarından biridir. Binbir çeşit farklı yemeğin sunulduğu, uzun süre masa başından kalkılmayarak sohbetlerin yapıldığı yemeklerimizini yerini iki iş arasında alelacele ayakta atıştırdığımız tek tip sandviçlerin, hamburgerlerin, hazır yiyeceklerin alması bir yaşam tarzının ve kültürün kaybolmasından başka nasıl açıklanabilir? Batı'nın zorunluluk anlarında , spontane durumlarda kaçınılmaz olarak uyguladığı fast food tarzı beslenme; sinema, dergi, reklamlar yolu ile hayatımıza empoze edilmekte, Batı'nın mecburiyeti Doğu'da bir tercih meselesi haline getirilerek taklit edilmektedir, popülerleştirilmektedir, yanlış uygulanmaktadır. Geleneksel beslenme alışkanlıklarımızın sürdürülmesi hem sağlığımız açısından, hem de gıda çeşitliliğinin ve ulusal kültürümüzün korunması açısından elzemdir. Bunun için yerel tatlarımıza özel olarak önem gösterilmesi gerekmektedir. Bu konuda ülkemizde aktif olmaya başlayan ve geleneksel gıdaların, yerel üreticilerin korunmasını amaç edinmiş oluşumlara üye olarak katkıda bulunabileceğiniz gibi, kendi beslenmenizi de gelenekseli koruyacak şekilde düzenlemeniz, alışveriş yaparken yereli ve geleneksel üretim biçimlerini tercih etmeniz hatta özellikle talep etmeniz geleceğiniz, geleceğimiz açısından önemlidir. Ama belki de hepsinden önemlisi çocuklarımızı bu konuda eğitmemiz, bilinçlendirmemizdir; Batılı tipi beslenme alışkanlığına reklamların ve diğer iletişim unsurlarının da etkisi ile en çok kapılan çocuklarımızdır. Obezite ve diğer sağlık riskleri de yine en çok onları tehdit etmektedir. Beslenme alışkanlıkları çocukluktan başladığı için çocuklarımızı geleneksel yemek yeme biçimimiz ile örnek olmamız, hem sağlıkları açısından hem de yemek kültürümüzün bir kuşak sonra kaybolup gitmemesi açısından çok önemlidir.

*Keyveni Catering Yönetim Kurulu Başkanı

Cemevi çalışmalarımız sürüyor

Cem evi yaptırmak istememizdeki amacımız ise, hem inancımızı hem de sosyal hayatımızı bir çatı altında yaşamaktır. Hepimizin de bildiği gibi cenazelerimiz

» Divriği Hacı Bektaş Derneği'ni ne zaman kurdunuz? Neden böyle bir dernek kurma gereği duyduunuz?

Ben ve arkadaşlarım Ali Çimen, Ali Kocaoglu, Cemal Kayađibi, Naci Yılmaz, Sabri Öztürk, Hamdi Öztürk, Hüseyin Göçer, Muharrem Karabacak, Ahmet Akgün, Mustafa Şahbudak bir araya gelerek 21.12.2008 tarihinde derneğin tüzel kişiliğini oluşturduk. Hepimiz de ortak olan görüşler çerçevesinde bu kararı aldık. Bu görüşler şunlardır: Divriği'de alevi kültürünü ve alevi inancını yaşayamamamız, Divriği'de yaşayan Hacı Bektaş felsefesini benimseyen, ona sahip çıkan insanların inanç boyutunda örgütlü yapıya kavuşturmak, yani Hacı Bektaş-ı Veli'nin de dediği gibi "Bir Olmak İri Olmak diri Olmak"

Bilindiği gibi Divriği bir kültür mozağine sahiptir. Çoğunun arayıp bulamadığı bu kültür çok zengindir. Divriği'de var olan bu kültürü yaşamak, yaşatmak ve yeni kuşaklara aktarmak. Özellikle gelecek nesle Alevi kültürünü tanıtmak, halkının yüzde sekseni Alevi olan bir ilçede insanların yaşamak istedikleri inançsal bu kültürü yaşatabilecekleri bir kuruluşun olmaması. Halkın, görsel medyada insanların kültürlerini yaşayabildikleri ortamı görüp "neden bizimde kültürümüzü yaşayabileceğimiz ve bilgi edinebileceğimiz bir ortamımız, bir derneğimiz yok " demesi, halkın bu özem içerisinde olması Divriği'nin sosyal ve kültürel ortamını canlandırmak ve Divriği halkının sorunlarını çözüme kavuşturmak için bir cem evi yaptırmak, Cem evi yaptırmak istememizdeki amacımız ise, hem inancımızı hem de sosyal hayatımızı bir çatı altında yaşamaktır. Hepimizin de bildiği gibi cenazelerimiz sokak ortasında yakanıyor; hoca, yıkayıcı, morg, yemek verilecek bir ortam vs. olmadığından dolayı acımızı yaşamak yerine bu işlerle uğraşıyoruz. Hele bir de hava şartları kötü ise, durum daha da içler acısı bir hal alıyor ve yer sorunundan dolayı eşimizin dostumuzun acısını bile paylaşıyoruz. Acımız yetmezmiş gibi bir de bu işler bizi perişan ediyor.

Divriği'de birlik ve beraberliği sağlayarak bir vücut olarak hareket etmek fençerimiz sokaklarda, düdüğü, kültürünü bilmeden yarını için yaşamaya çalışıyor. Sosyal yönden kendini geliştiremiyor. Boş zamanını değerlendirerek ortam bulamıyor. Hacı Bektaş "İlimden gidilmeyen yolun sonu karanlıktır." diyor, gençlerimiz bu halde mi ilmin peşinden koşacaklar? Bu nedenlere benzer daha birçok neden sayılabilir, bunlar Divriği'nin eksikleridir. İşte biz bu eksiklikleri giderilebileceğimize inanarak bir araya geldik, arkadaşlarımızla görüş birliğini sağlayınca, halkın talebini de dikkate alarak Divriği'de Divriği Hacı Bektaş Veli Kültürünü Tanıtma Dayanışma ve Yardımlaşma Derneğini kurduk.

» Divriği'de bir Cemevi yapma projeniz var? Divriği'de bir Cemevi ihtiyacı var mı gerçekten? Bu proje hangi aşamada ve Cemevi'ni ne zaman yapacaksınız?

Evet, böyle bir projemiz var. Neden böyle bir ihtiyacımız var buna bir değinelim, projenin neden gerektiği de ortaya çıkmış olur böylece. Bilinen bir gerçek Divriği'de halkımızın ve bizim bir cem evine ihtiyacımız var. Bunun nedenlerine gelinece o kadar çok şey sayılabilir ki... Geleneksel olan özkültürümüzü yaşamak, yaşatmak ve gelecek kuşaklara aktarmak için, bu güne kadar aleviler hakkında söylenen ve yanlış olan yakıştırmaları silmek ve Aleviliğin doğrusunu anlatmak, hatta aksini iddia edenlere birebiri yaşatmak için, cenaze gereklerinin sokak ortasında yapılmasını önlemek için. (yağışlı ve soğuk havalarda sokaklarda beklemek, mezarlıkta insanların eline yemek tutuşturmak vs. için) Bu nedenlerin sayısını arttırabiliriz.

İşte bu nedenlerden dolayı bir cem evine ihtiyaç duyuyoruz ve bu bağlamda bir cem evi yapma projemiz var, projeden daha çok aslında bir zorunluluğumuz var. Kurulduğumuz ilk günden itibaren bu amaç etrafında çalışmalar yapıyoruz. Şu an çalışmalarımız yer araştıma ve Divriği'nin önde gelenleri, hayırseverleri ile görüşmelerden ibaret. Bu konuda ben inanıyorum ki zaman her şeyin ilacı olacaktır. Cem evi için halkın beklentisi ve büyük özlemi var ama sizlerde takdir edersiniz ki çocuk sürünmeden yürümüyor, her şey zamanla oluyor. Ben zamanla halkımızı özlemlerine kavuşturacağımıza inanıyorum.

» Cemevi'nin yapılması için Divriğililerden yeterli desteği alabilecek misiniz? Halk ne diyor bu projeye?

Cem evimizin yapılması için Divriğili ve diğer şehirlerimizde oturan bütün canlarımızın büyük bir istekle gerekli

ALİ ÇANKAYA -Divriği Hacı Bektaş Derneği Bşk.

yardımları yapacaklarını biliyoruz, bunları bizlere beyan eden canlar var. Bu canlar devamlı derneğimizle irtibat halindedir. Halkımız derneğimizin açıldığı günden bu yana devamlı derneğe gelerek sabırsızlıkla arsa tahsisini beklemektedirler. Divriği'de bir Cemevi'mizin olması için en içten maddi ve manevi duygularını bize sunmaktadırlar. Bu çerçevede gerekli desteği alacağımızı düşünüyorum. Aldığımız dönütlerden hareketle konuşmak gerekirse halk bu projeyi destekliyor ve sabırsızlıkla o günün gelmesini bekliyor.

» Geçtiğimiz aylarda ilçe spor salonunda geniş katılımla bir Cem yaptınız. Yaptığınız bu Cem'e katılım ve ilgi nasıldı?

25 Haziran 2009 Perşembe günü ilçe spor salonunda "Birlik Cemi" yaptık. Bu Cem'e, İstanbul Bağcılar Cem Evi Yönetim Kurulu ve Cem Ekibi, İstanbul Bahçelievler Hacı Bektaş Derneği Yönetim Kurulu, Divriği Hüseyin Gazi (İğimbat) Derneği Yönetim Kurulu, Sivas Cem Vakfı ve Gençlik Kolları, Divriği Hacı Bektaş Veli Kültürünü Tanıtma, Dayanışma Ve Yardımlaşma Derneği olarak katıldılar. Bu çerçevede gerekli desteği alacağımızı düşünüyorum. Aldığımız dönütlerden hareketle konuşmak gerekirse halk bu projeyi destekliyor ve sabırsızlıkla o günün gelmesini bekliyor.

Evet dediğiniz gibi derneğimizin devamlı açık, Öğretmemiz Serkan Arın eşliğinde saz kursumuz devam ediyor. Hareketli bir yaz dönemi geçiren halk oyunları ve semah ekibimiz şu anda dinlenmedeler ama ilerleyen günlerde onlar da tekrar çalışmalarına başlayacaklar. Dernek olarak ilerleyen günlerde halkımızla beraber Abdal Musa Lokması hazırlamayı düşünüyörüz. Akabinde cem (12 hizmeti) yerine getirip halkımızla bu anı yaşamak için çaba sarf ediyoruz. Daha sonra Kurban Bayramı, Muharrem ayı için faaliyetler düşünmekteyiz. Bütün bunların yanında

cem evimizin arsa konusunu da gündemimizde tutmaya özen gösteriyoruz.

» Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök Çamış Halk Ozanları Festivalindeki konuşmasında Hacı Bektaş Derneğine Cemevi için arsa tahsis edeceklerinin sözünü verdi. Cemevi arsası konusunda belediyeden herhangi bir adım atılabildi mi?

Bu konuda bir düzeltme yapalım. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök Çamış Halk Ozanları Festivalindeki konuşmasında "müsait yerimiz veya dernek tarafından bulunacak bir arsa akabinde cemevi yapılması için Divriği Belediyesi olarak elimizden gelen her türlü yardımı yapacağım" şeklinde bir söz verdi. Zaten görüşmelerimizde de bize aynısını dile getirmektedir. Biz gerekli olan dilekçemizi verdik, böyle bir durum gerçekleştiğinde de gerekli yardımı alacağımızı biliyoruz.

» Divriği Hacı Bektaş Derneği olarak

köylerde yapılan festivallere Semah Ekibi de gönderiyorsunuz. Derneğinizde, size ve semah ekibinize ilgi nasıl?

Aleviler denince aklı yeryüzünde yaşayan insanları dilinden, dininden, renginden vs. ötürü ayırmayan, Allah bir deyip peygamber haklı diyen ve peygamber soyundan gelen ehlibeyt için canını başını veren toplum gelir. Semah ise Aleviliğin olmazsa olmazlarındandır. Semahla Alevilik özdeşleştirilir. Köylerde yapılan etkinliklere gönderdiğimiz semah ekibi tarafından dönülen semahlar halk tarafından beğeni toplamaktadır. Öyle ki gittiğimiz yerde semah ekibimiz halk tarafından saygı ile karşılanmakta ve değer görmektedir. Çoğu insan sonrasında gelip öğrencilerimizi öpmekte, zaman-zaman insanlar gözyaşı dökmektedir.

Arkadaşlarımızdan biri bir gün yaşlı bir amcanın semahtan sonra "Ben bunları bir daha görür müyüm?" dediğini ve ağladığını tüyleri ürpererek anlattı. Bütün bunlar gösteriyor ki halk inançları açısından gerçekten bir özlem içerisinde. Zaten konuşmaları esnasında bu özlemlerini zaman-zaman dile getiriyorlar. Bu özlemlerinin bir kısmı olan semahı etkinliklerinde görmek onları mutlu ediyor. Bu mutluluk gözlerde yaş ya da gözlerdeki ışıık, yürekteki sıcaklıkla kucaklama, sıcacık sevgi ve dillerde güzel cümlelerle beraber bize iyi bir şekilde geri dönüyor.

» AKP'nin Alevi Açılımı toplantıları devam ediyor. Siz AKP'nin Alevi açılımından neler bekliyorsunuz? AKP, Alevilerin ihtiyaçlarını karşılayacak iradeye sahip mi? AKP Alevilerin sorunlarını çözecek mi?

Diyanet işlerinde Alevilere de yer verilmesini ve cem evlerinin ibadethane sayılmasını bekliyoruz. Çözüm konusuna gelinece zor biraz, bundan önce anlayışla yaklaşmasını bekliyoruz.

» Biraz da Divriği'nin sorunlarından bahsedin isterseniz? Uzun yıllarını

Divriği'de geçmiş birisi olarak, dün ve bugün Divriği karşılaştırması yapılırsa, iyiye mi yoksa kötüye mi gidiyor Divriği? Divriği sorunlarına hangi yönden başlasam şaşırımdı doğrusu. 15 sene önce civil-civil vilayet olma yolunda ilerleyen Yeşil Divriği'ye bugün baktığım zaman bu halde olduğuna inanmam geliyor. Özeleştirmeler, vatandaşın göç olgusu, içerden alıp dışarıya yapılan yatırımlar vs. sonucunda bu haldeyiz. Dünyü iyiliği bugünün kötü olmasına yol açmış gibi, bu nedenle iyiye gitmiyor. Kültürel hayat durmuş vaziyette, genç nesil yok denecek kadar az varsa bile varlığı belli değil. Ekonomik yönden hiç iyiye gitmiyor, yatırım yok. İnşallah en kısa sürede Malatya ve Erzincan karayolları bağlantıları gerçekleşir de ekonomi biraz canlanır.

En güzel yanı ise köyleri. Köyler yeni yapılanmalar nedeniyle güzelleşiyor keşke köylerinde kaderi yaz mevsimi ile sınırlı kalmasa... Bütün bu şartlar içinde biz yine de iyi düşünelim ki iyi olsun.

» Son olarak neler söylemek istersiniz? Divriği'deki şartlar ortada, bu şartlar içerisinde varlığımızı ortaya koyduk ve Divriği'miz için çalışıyoruz. Halkımız son dönemlerde hiç olmadığı kadar birlik beraberlik içinde olmalı buna

ihtiyacımızın olduğu dönemleri yaşıyoruz. Divriği'de umarım bu birlik beraberliği en güzel şekliyle yaşayabiliriz. Bu nedenle alevisi, sünnisi ile kim gelirse gelsin kapımız herkese açık. Biz, Aleviliği, demokrat laik, çağcıl ve evrensel bir dünya görüşü; bir yol; bir yaşam biçimi, bir kültür olarak algılıyoruz. Kimseyi; din, dil, ırkıyla değerlendirmiyor, her insanın düşünce ve inanç özgürlüğüne saygı duyuyoruz... Her insanı olduğu gibi sayıp, sevip ve "kâmil insan"a niyaz ediyoruz. Eline, diline, beline sahip olmaya özen gösteriyoruz.

Yolumuz; "Bilim Çin'de olsa ara, bul.", "Bana bir harf öğretmenin kölesi olurum." diyen Hz. Ali'yle "Bilim ile gidilmeyen yolun sonu karanlıktır." diyen Hacı Bektaş Veli ve "Hayatta en hakiki mürşit ilimdir." diyen Atatürk'ün yoludur. "Ben-Sen yokuz, "Biz varız" diye düşünüyoruz. Bizim varlık nedenimiz benim ile senin gelişmemiz içindir. Bu gelişme eylemi maddi-manevi tüm unsurları içerir. Payımız ne olursa olsun paydamız Divriği. Gelin artık "Biz" diyelim. Derneğimizi yaşatabilmek için biz elimizden geleni yapmaya gönülden destek vererek yola çıktık ama bu sadece bizim gönül gücümüzle olmuyor. Buradan Divriği içinde yaşayan ve Divriği dışında olan sağduyulu halkımıza, iş adamlarımıza, ayrıca Divriğili olmayıp Divriği'ye gönül veren herkese sesleniyorum. Bu sizlerin maddi ve manevi desteği olmadan altından kalkabileceğimiz bir olay değil. Yukarıda saydığımız sorunlar, tüm Divriği halkının ortak sorunlarıdır. Bu sorunların giderilmesi ve daha yaşanabilir bir Divriği için gelin el ele verelim ve cem evimizi yapalım. Buradan herkesi maddi ve manevi desteğe çağırıyorum. Çünkü ben bu tarz olayların birlik ve beraberlikten geçtiğine inanıyorum. Yol göstericimiz, günümüzden yedi yüz yıl kadar önce 'güvercin donunda' Anadolu toprağına inen Hacı Bektaş Veli, tüm insanlığın aydınlığı adına seslendi: "Gelin canlar bir olalım, diri olalım, iri olalım"

Son olarak sözlerimi yine Hacı Bektaş Velinin dörtlükleri ile bitirmek istiyorum: Sevgi muhabbet kaynar, yanan ocağımızda, Bülbüller sevk gelir, gül açar bağımızda. Hırslar, kinler yok olur, aşkla meydanımızda, Arslanlarla ceylanlar, dosttur kucağımızda.

www.divrighacibektasdernegi.com

Mehmet ÇAĞLAYAN

Akşemsettin Mahallesi Cengiz Topel Caddesi No: 73 / C
Alibeyköy - Eyüp / İSTANBUL
Tel.: 0212 626 12 89 GSM: 0536 544 36 58

ŞAHİNLER

ELEKTRİK TİCARET

TOPTAN ELEKTRİK MALZEMELERİ PAZARLAMA

Büyük Hendek Caddesi No: 52 Karaköy / İSTANBUL
Tel. : (0212) 249 12 09-243 29 82 Beyoğlu V.D. 796 006 1989
Fax : (0212) 245 44 23

Aleviler 8 Kasım'da Kadıköy'de Buluşuyor

Büyük Alevi Mitingi'nin 2'cisi 8 Kasım Tarihi'nde İstanbul Kadıköy Meydanı'nda yapılacak. Dertlerimizin ortak olduğu tüm demokratik kamuoyunu eşit, özgür, demokratik,

laik ve aydınlık yarınlara kavuşmak için Alevilerin Büyük buluşmasında aramızda olmaya davet ediyoruz. "Gelin Canlar Bir Olalım" 8 Kasım'da Kadıköy Meydanı'nı dolduralım.

Türkiye, 8 Kasım'da Kadıköy'de Ayrımcılığa Karşı Eşit Yurttaşlık Hakkı için bir meydan okumaya sahne olacak... Aleviler yıllardır ülkemizde Aydınlanmanın ve çağdaşlaşmanın öncü ve simge topluluğu olarak algılanmıştır. Aleviler son dönemde Amerikancılığın ve gericiğin simgesi AKP iktidarına karşı mücadelede yoğunlaşmış durumdadır. Ülkemizin aydınlık yüzü Aleviler Ayrımcılığa karşı Eşit Yurttaşlık hakkı için 8 Kasım'da alanları doldurmaya hazırlanıyor. Biliyoruz ki, neo liberal ekonomik politikalarla canı yananlar, gericiğin katlettiği mesafeden rahatsız olanlar 8 Kasım'da Alevilerin çağrısına olumlu yanıt verecek ve alanlarda olacaktır. İşsizler, yoksullar, gençler, kentse dönüşüm mağdurları, kadınlar, su hakkı diyenler, barınma hakkı diyenler, sağlık hakkı, eğitim hakkı diyenler, insanca yaşama hakkı diyenler; zorunlu din derslerinden canı yananlar, Madımak Otel'i'nin görüntüsünden vicdanı sızlayanlar yani bu ülkenin onurlu, aydınlık yüzlü insanları yan yana, omuz omuza olacak; AKP'nin gerici zihniyetine karşı mücadelenin

gereği mitingine katılacaklar. O alandan yükselcek sesin, tüm yurt sathına yayılması, Pirsultancılara asli görevleri arasında yer alacak. Türkiye'nin eşitlik ve özgürlükten yana ilerici, demokrat, çağdaş güçleri 8 Kasım'da yeni bir mevzi daha kazanacak. Şu nokta açıktır: AKP'nin Alevileri red ve inkara dayalı politikaların sürdüren, asimilasyoncu, O'nun gayri insani, antidemokratik politikalarını ve riyakar demokrasi anlayışını açığa çıkarmak, Alevilerin asla ve asla erteleyemeyecekleri tarihsel görevidir. Aleviler, sağdan ve soldan kimi liberallerin AKP ile ilgili yanılgılarına asla ortak olmayacaktır. Alevilerin, zorunlu din derslerinden, cemevlerinin yasallaşmasına, Madımak Otelinin utanç müzesi olmasına, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın kaldırılmasına, devletin farklı inançlara eşitlik içinde yaklaşımına kadar geniş bir yelpazeye yayılan sorunları bulunmaktadır. 8 Kasım mitingi Alevilerin yaşadığı sorunların, uğradıkları hak gasplarının ve her şeyden önemlisi de taleplerinin yankı bulduğu bir kürsü işlevi görecektir. AKP iktidarı tarafından Açılım adı altında yürütülen

çalıştaylarda Alevilere hakaret edilmesinin, Alevilerin darbeciliğe meyilli gösterilmesinin, dahası 4. ALEVLİ ÇALIŞTAYI'nda Memur-Sen Genel Başkanı Ahmet Gündoğdu'nun sunduğu Raporda olduğu gibi "İHL'lere alevi kesimin çocuklarını da çekebilecek projeler geliştirilmeli", "(...) Alevi Dedelerinin yurtdışı hizmetleri ve hacc-umre ziyaretleri için kolaylıklar sağlanmalı, mevcut durumda Alevi köylerinde aktif olan camilere gönderilen imamların, liyakatlı ve iletişimi düzgün olmalarına özen gösterilmelidir." gibi her biri Alevileri biraz daha asimile etmeye, sünneleştirmeye yönelik yaklaşımlarının teşhir edildiği, asimilasyon çabasının boşa düşürüldüğü platform işlevi görecektir. Dertlerimizin ortak olduğu tüm demokratik kamuoyunu eşit, özgür, demokratik, laik ve aydınlık yarınlara kavuşmak için Alevilerin Büyük buluşmasında aramızda olmaya davet ediyoruz. "Gelin Canlar Bir Olalım" 8 Kasım'da Kadıköy Meydanını dolduralım.

*Av. Fevzi Gümüş
Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Başkanı

İSMAİL ÇINAR

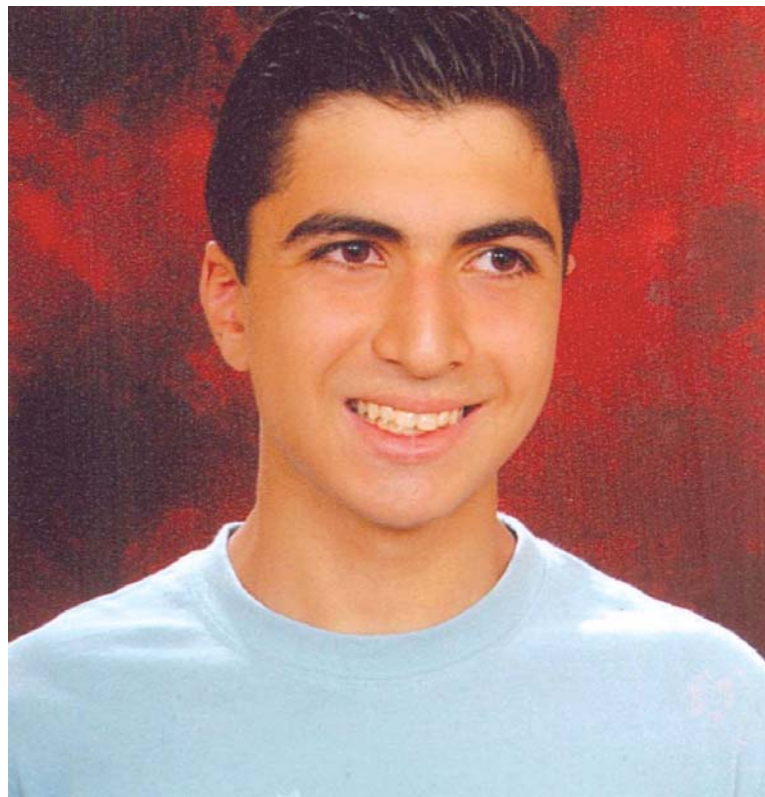
cinar-i@hotmail.com

Doğa Olayları

Geçtiğimiz ay, yaşadığımız doğa olayları canımızı acıttı. Bu sebeple de uzun bir süre ülke gündeminde kaldı. Şimdi kendi kendimize şu soruyu soralım: Doğa olayı nedir? Bu sorunun yanıtını bize daha ilk okulda iken öğrettiler. Yeryüzündeki suların buharlaşıp gök yüzündeki soğuk hava ile buluşmasıyla yağmur ya da kar'a dönüştüğünü, güneşten kopmuş olan yer kürenin zaman la soğudukça deprem gibi olayların oluştuğunu ilkökul eğitimi almış herkes bilir. Dolayısıyla, yağmur, kar, sel, rüzgar, fırtına, güneş ısı, aşırı sıcaklıklar ve deprem gibi iklime bağlı değişikliklerin sonucu olan ve doğal kabul ettiğimiz olaylara doğa olayları diyoruz. Doğa olayları her an yaşadığımız ya da yaşanması muhtemel olaylardır. Bunların hiçbir beklenmeyen gelişmeler değildir. Yani bu olaylar yaşamımızın bir parçası ve doğal kabul ettiğimiz olaylardır. Asıl olan bu doğa olaylarına karşı nasıl korunacağımızı öğrenmektir. Deprem yada yağışlar yerleşim yerlerinin dışında olmuşa insanlara bir zarar vermediği için fazla konuşulmadığı gibi "felaket" türü benzetmelerde yapılmıyor. Şayet yerleşim yerlerinde meydana gelmişse, uzun süre gündemde kalıyor, her kes bir suçlu buluyor ama asla o suçlular hesap vermiyor, kısa bir sürede de unutuluyor yeni bir doğa olayına kadar. Önemli olan korunmayı bilmek demişti; buna ilişkin bilim insanlarımız, ciltler dolusu kitaplar yazmışlar. Özellikle toplumu yöneten ve yönlendirenlerin bu gerçekleri öğrenmesi bilmesi ya da bu bilim insanlarının rehberliğinden yararlanması vazgeçilmez şarttır. Bilim adamları bas-bas bağırlıyor; "ovaları, vadileri yerleşime açmayınız. Sahil boylarını yerleşime açmayınız" diye. Bunun çok önemli iki nedeni var; birincisi doğa olaylarına karşı korunma, ikincisi ise ova ve vadilerin tarım arazisi olarak en verimli yerler olmasıdır. Devleti ya da toplumu yönetenler bu tür tedbirler almak yerine "bu, Allah'ın kullarını sınamasıdır" derse vay halimize. Doğal olan doğa olaylarının felakete dönüşmesinin gerçek nedeni de işte bu anlayışta yatıyor. Haziran ayında yazdığım yazımda da yer vermiştim; Diyanet İşleri Başkanlığı iç denetçisi Doç. Dr. İsmail Karagöz, "deprem zararlarının azaltılması" konulu bir seminerde "Allah bazı toplumları doğal afetlerle imtihan eder. Deprem de Allahın insanların sabrını sınadığı bir imtihandır, bu imtihan sonucu sabredenler Allah katına yücelir. Allah onların günahlarını siler" diyor. (7 Mayıs Milliyet). 15'i kadın 60'ı erkek 75 din görevlinin izlediği ve daha sonra cami cemaatlerine anlatılmak üzere verilen seminerle toplum bu tür safsatalarla uyutuluyor. Bunlara inanan olurmu diye soranlar çıkabilir. Ne acı ki çok fazlası inanıyor, toplumun üçte ikisinden fazlası Aziz Nesin tanımlamasına girdiğinden büyük bir çoğunluk bu safsatalara inanıyor. Belli ki Diyanet'in görevlendirdiği Doç. İsmail Karagöz İlk Okul eğitimi almamış. Diyanet'te Doçent olmuş hatta gericiğin doktorasını da yaparak Dr. Sıfatlandırmasını da almış ama, doğa olaylarına ilişkin hiçbir eğitim görmediği çok aşikar. Şimdi Doç. Dr. İsmail Karagöz'e sormak lazım selin götürdüğü bebeler hangi sınavı veremediler acaba? Ya da deprem de yerle bir olan cami ve altında kalan cemaat'i, hangi günahların altında kaldılar? Peki tüm illerde bu eğitimle mi doğa olaylarının zararlarından korunulacak? Zararları asgariye indirmek için düzenlenen bu seminerlere devlet adına görevlendirilmiş bir gerici yobazın verdiği yanlış bilgilerle nasıl koruyacak "Aziz Nesinlik toplum" kendini? Olsa-olsa bu eğitimle yetişecek belediye başkanı yada Başbakan, "derenin intikamı ağır olur" diyecektir. 15 yıldır o şehrin yönetiminde olup, tedbir almayıp, Diyanet ve İsmail Karagöz gibilerinin seminerleri ile durumu idare edip, "durmak yok,yolal rant yoluna devam" diyecektir. İşte asıl felaket budur. Bu felaketler doğa olaylarından çok daha ağır felaketler doğuruyor. Doğa olaylarından korunmanın yolları vardır ama yobazlık felaketinden korunmak çok zordur. Toplumu aklın ve bilimin dışına öteleyip safsatalarla toplumu gericileştirmek insanlığa yapılan en büyük zulümdür.

UNUTMADIK

Bırakıp gittin bizi,
Sanma ki seni unuttuk,
Zaman alışmayı öğretti bize ama
Unutmayı asla...
Seni seviyoruz, yüreğimizdesin
kara gözlü çocuk

EREN CAN ŞAHİN
1991-2008

Dayın, Mahmut ŞENGÜL, Teyzen, Songül ŞENGÜL

DİVRİĞİ KÜLTÜR DERNEĞİ 2009 - 2010 DÖNEMİ KURS KAYITLARI BAŞLADI

Bağlama:

Taylan Ergen eğitmenliğinde çalışmalar 2 ana kısım olan çalım tekniği ve el ile çalım (Şelpe) tekniğinden oluşmaktadır.

Gitar:

Yaklaşık 11 yıldır eğitmenlik görevini yerine getiren Hüseyin TURAN kursiyerleri ile birlikte icra ettikleri grup çalışmalarıyla dernek içi ve dernek dışı etkinliklerde de çeşitli başarılarla imza atıyorlar.

Halk Oyunları:

Halk Oyunları derneğimizin en eski kurs faaliyetidir. Sivas başta olmak üzere toplam üç yörenin eğitimi verilmektedir. Diğer 2 yöre kursiyerler ve hocaların isteği doğrultusunda seçilmektedir.

İngilizce:

Yapılacak olan seviye tespit sınavı doğrultusunda başlangıç seviyesi belirlenecektir.

Tiyatro:

Ali Yıldırım eğitmenliğinde yapılan çalışmalar oyunculuk eğitimi ve yaratıcı drama eğitimi şeklinde 2 kısımdan oluşmaktadır.

Mehmet ATAY Fotoğraf Atölyesi:

Atölyemiz, Deniz Koçak eğitmenliğinde teorik ve pratik fotoğraf derslerinden oluşmakta, ayrıca düzenli olarak yapılan şehirci ve şehirdışı fotoğraf çekim gezileri ve kültür turları ile atölyemiz, standart bir atölye dışında zevkli ve öğretici bir gezi formatına dönüşmektedir.

El Sanatları:

Yeni dönemde rölyef, takı tasarımı vs. kursları talep doğrultusunda açılacaktır.

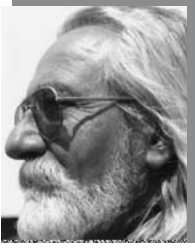
Yeni dönem kurslarımız Eylül ayında başlayacaktır.

İRTİBAT: 0212. 292 20 20
www.divrigi.org.tr

ESAT KORKMAZ*

esatkorkmaz@yahoo.com tr

Örgüt Kendi Çözümünü Kendi İçinde Saklar

Örgüt türü nasıl toplumsallaşacağımızın ve nasıl siyasallaşacağımızın anahtarını verir. Alevi-Bektaşî örgütlülüğü dediğimizde üç türlü örgütlenme anlarız:

- 1) Geleneksellik zemininde inanç öğelerinin ya da doğal, yüz yüze ve kendiliğinden ilişkilerin şekillendirdiği topluluk örgütlenmeleri; doğrudan demokrasi temelli gelenek örgütlenmesi
- 2) Çağdaşlık zemininde ussal iradeye bağlı olarak şekillenen ve topluluk çıkarlarına, toplumsal çıkarlara dayalı düşüncelerin uzlaşmasının bir ürünü biçiminde beliren toplum örgütlenmeleri; temsili demokrasi temelli demokratik örgütlenme;
- 3) İktidarı alma amacını güden, Alevilerin-Bektaşîlerin çok büyük çoğunluğunu da içine alan politik örgütlenme; temsili demokrasi temelli siyasal örgütlenme.

İster doğrudan demokrasi temelli gelenek örgütü olsun isterse temsili demokrasi temelli demokratik ya da politik örgütlenme olsun ara amaç toplumsallaşmak, son amaç ise siyasallaşmaktır. Siyasallaşmanın aracı toplumsallaşmaksa öncelikle toplumsallaşmanın araçlarıyla yaşama müdahale etmek gerekir. Bu üç örgüt tipinin yetenekleri ve olanakları farklıdır: Doğal olarak kullanacakları toplumsallaşma araçları ortaklık gösterdiği gibi farklılık da gösterecektir.

Gelenek örgütleri; gerçek yaşamın gereksinimlerini karşılamaya yönelik olan ve yüz yüze ilişkilere, doğrudan demokrasiye dayanan topluluk örgütlenmeleri ya kan-soy, ya yer ya da inanç bağı toplulukları olarak yapılırlar. Ne var ki çağdaş toplum, sınıf ideolojilerinin yön-lendirdiği çıkara dayalı bir toplumsal sistemi yerleştirince, topluluk örgütlenmelerinin varlık nedeni olan yüz yüze ilişkiler, kan-soy bağları ve ilahi ideolojinin biçimlendirdiği inanç dayanışması önemli ölçüde çözüldü. En azından belirleyici olmaktan çıktı. Artık top-luluk örgütlenmeleri, emeğe-halkın çıkarına yararına dayalı düşüncelerin uzlaşmasının bir ürünü olarak yaratılan toplum örgütlenmelerini, yani demokratik ve politik örgütlenmeleri besleyen, yüz yüze ilişkileri ve doğrudan demokrasiyi canlı tutan, inanca bağı değerleri yeryüzüne indiren bir geleneksel kanal biçiminde varlığını sürdürmelidir. Kendini güncelleştirerek kucakladığı tabanın zenginliğini toplum örgütlenmelerine taşıyan, sorunlarını aktaran bir örgütselilik olarak var olmalıdır. Bu örgütlü yapının toplumsallaşma araçları, inanç ve inanç uygulamasına ilişkin olacaktır. Unutmayalım ki bugün Alevi-Bektaşî inancı ağırlıklı olarak işlevsizdir; daha doğrusu, yaşama sızma-katılma yeteneğini önemli ölçüde yitirmiş durumdadır. Bu tehlikeli durumun çözülmesi zorunluluktur. Çünkü tüm Ortodoks dinlerde bu arada Sünnilikte inanç, işlevsizse tehlikesizdir; bu nedenle laiklik ilkesi gereği dünya işleriyle ve toplumsal yaşama bağı kopartılarak vicdanlara sıkıştırılır; ancak ahlak ve öte-dünya öğretisi olarak yaşamasına izin verilir. Alevilik-Bektaşîlikte ise bunun tersi doğrudur: İşlevsizse tehlikelidir; yaşamın sorgulaması dışında kalarak kemikleşen Alevi-Bektaşî inancı, Alevilerin-Bektaşîlerin taşıyamayacağı bir inanç-yaşam karşılığı yaratır. Açıkça belirtmek gerekirse işlevsizlik laiklik için de tehlikeli bir duruma yol açar ve gerektiğinde zor kullanarak vicdanlara sıkıştırılmak gibi bir sonuç üretir. Bunun önüne geçebilmek için Alevi-Bektaşî inancının yaşama sunulması ve böylece yaşam tarafından sorgulanmasının sağlanması gerekir. Çünkü Alevi-Bektaşî inancının ilkeleri insanın aklının ve doğanın aklının-inanç diliyle söylersek Tanrı'nın aklının- sonuçlarından başka bir şey değildir de ondan. Ancak böylesi bir gelişme sürecinde inanca değişim-dönüşüm kazandırılabilir, geri dönüşümlü duruma getirilebilir. Başka türlü bir Alevinin-Bektaşînin inancıyla kucaklaşması olanaksızdır.

Anlatılan nedenlerle Alevi-Bektaşî gelenek örgütü, Alevi-Bektaşî inancının özgünlüğünü; bu özgünlüğün ezilen insanlar tarafından Anadolu toprağında üretildiğini anlatmak; anlatılan inancın uygulamasıyla yaşama müdahale etmek göreviyle yükümlüdür. Bu yükümlülüğünü yerine getirdiği gün ya da getirdikçe Alevilik-Bektaşîlik kendi toplumsallığını dışındaki dinamiklere gösterecektir.

Konfederasyon, federasyon ve alt birimleri, çağdaş koşullarda yaratılmış bir toplum örgütlenmesidir, yani demokratik kitle örgütleridir. Böylesi bir örgüt öncelikle devrimci bir örgütlenme olmalıdır ve Alevi-Bektaşî kesimin ağırlıklı içinde yer aldığı halk yığınlarının çıkarını-yararını savunmalıdır. Tıpkı geçmişte olduğu gibi, Alevi-Bektaşî topluluk örgütlenmelerinin özel konumu nedeniyle oynadığı toplumsal rolde olduğu gibi, yalnızca Alevilerin-Bektaşîlerin değil, çıkarları bir ve aynı olan diğer halk kesimlerinin demokratik istemlerinin kucaklamalı, demokrasi ve laiklik mücadelesine omuz vermeli, gerektiğinde bu mücadelenin öznesi olabilmelidir. Ama diğer yandan Alevilik-Bektaşîlik sorunlarıyla sınırlı topluluk örgütlenmelerini kucaklamalıdır. Kendini besleyen ana damardan yoksun olan ya da bu damarı dışı bırakan, görmezlikten gelen, küçümseyen bir toplum örgütlenmesi şey değil, hiçbir şeydir. Gelenek zemininde ve Alevi-Bektaşî inancının-kültürünün yönlendiriciliğinde canlandırılan ya da canlandırılacak olan bu örgütlenmeler aracılığıyla Alevi-Bektaşî kimliği yeniden yapılandırılmalı, inancın ve kültürün gerekleri yaşama geçirilmelidir.

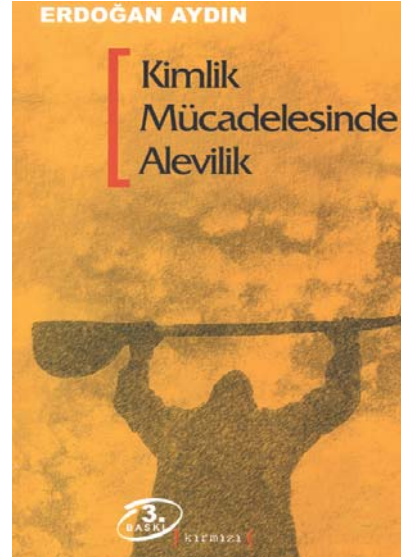
Özetlersek: Alevi-Bektaşî demokratik örgütlülüğü, geleneksel temelde Alevilerin-Bektaşîlerin tümünü kucaklar. Alevi-Bektaşî olmaktan kaynaklanan sorunların çözümüyle uğraşır. Ancak belirleyici-güdücü-yönlendirici ögesi Alevilerin-Bektaşîlerin ezici çoğunluğunun da içinde bulunduğu geniş halk yığınlarının çıkarına dayanır: Bu çıkarın gereği olarak demokrasi-laiklik mücadelesine omuz verir, bu yolla ülke insanının gelecek alınyazısının belirlenmesine katkı sunar.

Alevi-Bektaşî politik örgütlenmesi yalnız başına siyasallaşamaz: İnanç yanı da olan bir siyasal hareket laik bir toprakta iktidara taşınmaz. O zaman şu soru akla gelecektir: Alevilerin-Bektaşîlerin bir iktidar sorunu olmayacak mı? Doğal olarak olacaktır. Pekî Aleviler-Bektaşîler politik mücadele zemininde kendi toplumsallaşmalarını nasıl sağlayacaklardır? Bu konuda Alevilerin-Bektaşîlerin olanakları, dışında kalan toplumsal güçlerden ayrılcıktır. Çünkü bu toprağın en gerçekçi politikası, Alevi-Bektaşî toplumsal mücadeleler tarihidir. Mücadele tarihi içerisinde üretilen ve bugünlere taşınması için on binlerce can bedeli ödenen kâmil toplum tasarımını güncelleştirmek yeter.

İşte Aleviler-Bektaşîler, bu toplumsal tasarımı güncelleyerek politik zeminde toplumsallaşacaklar ve kendilerinin de içinde yer aldığı iktidara taşınma amaçlı halk hareketinin gündemine yerleştireceklerdir. Halkın beynine, halk hareketinin gündemine taşınır taşınmaz bu toplumsal tasarımı, benim toprağımdaki siyaseti halk çıkarına, terbiye edecektir. Demek ki halkın çıkarını üretecek her öneri, her uğraş ya da mücadele Alevi-Bektaşî demokratik örgütlenmesinin, kendilerinin de içinde yer aldığı politik örgütlenmenin toplumsallaşma araçlarıdır. Toplumsal ilişkileri-çelişkileri taşımaya başladığında, kâmil toplum tasarımını halkın kavgı gündemine aktardığında Alevilik-Bektaşîlik toplumsal bir güç olarak öne çıkmaya başlar ve tam da bu noktada, Alevi-Bektaşî olmaktan kaynaklanan sorunlar tüm devrimci toplumsal dinamiklerin omuz vereceği halkın çıkarının bir parçası durumuna gelir.Ezilenlerin dayanışma içine gireceği, ezenlerin kaygıyla tanık olacağı bu işlevli-etkin toplumsallık, politik alana akarak siyaseti terbiye edecek, Alevi-Bektaşî toplumsallığını dikkate alan, bu toplumsallığa dönüşümlü bir siyaset üretecektir. Siyasete dönüşümlü bir toplumsallık ve toplumsallığa dönüşümlü bir siyaset yaratıldığı gün bence sorun çözülmesinin kanalına oturacaktır.

Kitap serüveninde üç yazar

Nasıl Müslüman Olduk kitabının yazarı Erdoğan Aydın'ın yayınlanmış pek çok kitabı bulunmaktadır. Bu sayıda Kimlik Mücadelesinde Aleviler Kitabını tanıtıyoruz. Ayrıca Bedri Yalçın ve Halk müziği sanatçısı A. Haydar Timisi'nin iki kitabını tanıtıyoruz. A. Haydar Timisi CEM TV'de Anadolu'nun 7 Rengi programını yapıyor.

ERDOĞAN AYDIN
Kimlik Mücadelesinde Alevilik

Alevilik nedir? İslamiyetle ilişkisi ne? İslamın özü veya bir mezhebi mi, yoksa özgün bir inanç örneği mi? Alevilik İslam'ın ilk ayrışmalarından mı oluştu,yoksa zorla Müslümanlaştırılan halkların geleneksel inançlarının sentezi mi? Alevi tarihsel ve teolojik kaynakları nelerdir? Aleviliğin gerçek inanç önderleri kimdir? Aleviliğin temel kavramı olan Ali gerçekten neyi ifade ediyor? Geleneksel veya modern dönemlerin bütününde egemenler Aleviliği niye sevmeydi,niçin asimile ediyorlar? Alevilik,tarihi boyunca niçin sorun oldu? Selçuklu ve Osmanlı dönemlerinde bu sorunun kaynağı neydi, Cumhuriyet döneminde nedir? Alevi yerleşim birimleri niçin provoke ediyor, Alevilere yönelik toplumsal önyargılar niçin besleniyor? Alevilik Anadolu sınıflar mücadelesi tarihinde neyse oturuyor? Alevilik tarihsel olarak sol bir tutum mu? Alevi kimliğine yabancılaşmadan saçgı olmak mümkün mü? Aleviliğin etnik bir niteliği var mı? Alevi kimliğinin yaşadığı ayrışmaların nedeni ne? Modern koşullardaki kurumsallaşma mücadelesinin sorunları nelerdir? Alevilik günümüzde koşullarında bir çözüm seçeneği mi? Alevi sorunlarının çözümü nasıl mümkün? Alevi özbilinci ve örgütlülüğünün geliştirildiği günümüz koşullarından bu kitap,bu ve benzeri sorulara yanıt veriyor.

BEDRİ YALÇIN
DEVLETİN BALIĞI

Sivas'ın Divriği ilçesinde 1952 yılında doğdu. İlk ve orta okulu Divriği'de,lise ve üniversite eğitimini Ankara'da tamamladı. 1974 yılında Maliye Bakanlığında göreve başladı. Bu bakanlıkta bütçe Kontrolörü ve Daire başkanı olarak çalıştı. Çocukluğundan bu yana çevresinde yaşananlara iyi bir gözlemci oldu. Mesleki konularını makalelerini geliştirmekte ustaca tasarladı. İlk öyküleri Divriği Harman ve Didim Akköy Dergilerinde yayınlandı. Bedri Yalçın'ın Anatolia Yayınları arasında çıkan "Çarşı Uzun Para Yok" isimli öykü kitabı bulunmaktadır. Bedri Yalçının bir öykü kitabı da yayımlanma aşamasına geldi. Önümüzdeki aylarda yayımlanacak.

ALİ HAYDAR TİMİSİ
Bu Yalnızlığı da Erteliyorum

1974 Ankara doğumlu,ilk ve orta öğrenimini Ankara'da tamamladı. 1994 senesinde İ.T.Ü. Türk Müziği Devlet Konservatuarına girdi. 1994 senesinde itibaren bir çok sanatçının müzik albümlerine bağlaması ve sesi ile eşlik etti. 1996'dan itibaren İ.T.Ü. bünyesinde kurulan THM ve çoksesli korolarda ses ve saz sanatçısı olarak görev aldı. 1997-1998 yılları arasında Avcılar Halk Eğitim Merkezi ve İstanbul Üniversitesi'nde açılan kurslarda bağlama ve solfej öğretmeni olarak çalıştı. 1997 yılından itibaren başta Yön FM olmak üzere çeşitli radyolarda program yapımcılığı ve sunuculuk yaptı. 1998 yılında A.K.M.'de sergilenen "Yunus Emre" müzikhalinde solist ve korist olarak görev aldı.1998 yılından itibaren çeşitli

ALİ HAYDAR TİMİSİ
Bir Deli Mavi

sanatçılara ait albümlerde müzik yönetmenliği ve aranjörlük yapmaya başladı. Nisan 2002'de "Emeğimsin " adlı ilk müzik albümü yayınlandı. Türk Halk Müziği, Anadolu Halk Kültürü ve Folkloru üzerine araştırmaları ve bitirme tezi olarak hazırladığı "Ruhi Su " konulu bir tez çalışması bulunan Timisi'nin yine ana başlık olarak Anadolu Halk Kültürü ve Türk Halk Müziği'ni konu alan bir çok yazısı dergi ve gazetelerde yayınlandı. Ekim 2002'de A.B.K.B. öncülüğünde gerçekleştirilen "Bin Yılın Türküsü" adlı organizasyonda koordinatör olarak görev aldı. Mesam'a kayıtlı 100'ün üzerinde müzik eseri bulunan Ali Haydar TİMİSİ'nin bu eserlerinin bir kısmı çeşitli sanatçıların albümlerinde seslendirildi.

OKUYUCU MEKTUBU OKUYUCU MEKTUBU OKUYUCU MEKTUBU

DIVRİĞİDEN GÖZLEMLERİM İlk defa uzun süre Divriği'de kaldım yani Çamşılı Başören köyü Azizağa mezarasında evimde. Kısa süreliğine gittiğim Divriği'de aylarca kaldım. gelmek bile istemedim. Köylerde gezdi, Divriği esnaflarıyla görüştim. Çetinkaya,Kangal,Çermik, Sivas ve Zara'ya gittim. Mursal'a Ali Kızıltuğ'un

yanına gittim. Güzel sohbetler ettim.Kendisine buradan teşekkür ederim. Mursal Barajı'nı gezdi. Güzel bir tatil yeri gibi olmuş. Başka bir sevinç kaynağı da Çetinkaya'nın, Zara'nın ve Divriği'nin sosyaldemokrat belediyecilerimizin eline geçmesi. Önllerinde beş senelik zaman var. Göstersinler kendilerini, göstersonlar hizmetlerini, göstersonlar sosyaldemokrat hoşgörüyü gelecek seçimlerde yeniden kazansınlar. En güzel olanı bi değilmi zaten. Belediyeler ayrımcılık kapısı değildir, hangi partiden olursanız olun kazandığınızda parti kimliğinizi cebinizden çıkarıp rafa koymalısınız. Size oy verenin de vermeyenin de hizmetinde olduğunuzu gerçekten ifade etmelisiniz. Herkese eşit hizmet götürmelisiniz. Adamlarınızı kayırmamalısınız. Divriği hizmete susamış. Divriği

hizmet bekliyor. Kale Kilit'in sahibi Sadık bey hastane yaptıracakmış. Ne güzel. Hakan Gök projelerini çıkardı gösterdi. Güzel projeleri var eğer hayata geçirebilirse. Hakan Gök'ten bir de ricam oldu. Ziniski Köyü'nde bulunan Seyit Baba Türbesi'nin yolları çok bozuk, toz duman türbeyi mahvediyor dedim. Bir iki kişinin çalışmasıyla bir günlük iş var yaparımın dedim. Tabi yaparım dedi. bir ay sonra gittim Ziniski'ye yapmamış, iki ay sonra gittim Zinizki'ye yapmamış, gelirken gittim Ziniski'ye yine yapmamış. Türbenin Dedisi gitti söyledi yine yapmadı. Köyün Muhtarı gitti söyledi yine yapmadı. Sayın Hakan Gök o ziyarete gidenlerin oyuyla başkan seçildi. Bunu unutmamalıdır. Çamşılı Hüseyin Abdal Türbesi'nin de yolları bozuk. Burası için birşey demedim zaten. Bir Divriğili olarak, bir sosyaldemokrat

olarak Hakan Gök'e verdiği sözün arkasında durmasını rica ediyorum., verdiğiniz sözün arkasında durun bir ricada Çetinkaya Belediye başkanımızı da kutluyorum. Türkiye'de işçilere %65 zam yapan belediye başkanı oldu. İnşallah bu çıkışları hep sürer ve Çetinkaya'yı solun kalesi yapar. Değişimi örnek olarak bize sunar. Çamşılı Köyleri eskisi gibi misafir perverliğini sürdürüyor. Bundan sonra Divriği'ye daha sık gideceğim, oraların insanlarıyla daha fazla dostluklar arkadaşlıklar kuracağım.

*Çamşılı Hüseyin Abdal Derneği
İstanbul Eski Başkanı Hüseyin ŞAHİN

KONGRE İLANI

Divriği Ekinbaşı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği

Derneğimizin Olağan Genel Kurul toplantısı 18. 10. 2009 Pazar günü saat 13.00'da Bahçelievler İlçesi Şirinevler Mahallesi Zeki Müren Caddesi No: 1/5 adresinde yapılmasına karar verilmiştir. Çoğunluk sağlamadığı takdirde ikinci toplantı 25.10.2009 tarihinde çoğunluk aranmaksızın aynı saatte ve adreste yapılacaktır. Üyelerimize duyurulur.

GÜNDEM

- 1- Açılış ve yoklama
- 2- Başkanlık divanı seçimi
- 3- Saygı duruşu
- 4- Yönetim Kurulu Faaliyet Raporunun okunması
- 5- Yönetim Kurulunun ibrası
- 6- Tahmini bütçenin görüşülerek kabul edilmesi
- 7- Dilek ve temenniler
- 8- Yönetim Kurulu ile Denetim Kurulu asil ve yedek üyelerinin seçimi
- 9- Kapanış

Merhaba. Divriği gazetemizi son bir yıldır düzenli olarak takip ediyorum. Karabelli olmama rağmen Divriği haberlerini ilgiyle takip ediyor ve Köşe yazılarından tutun da fıkralara kadar tüm yazıları beğenerek okuyorum.

1 Ağustos'ta çıkan Divriği Gazetesi sayınızda "okuyucu mektubu" bölümündeki Turan Özen ve Hıdır Ömür'e ait olan "yitirdiklerimizi unutmayalım" başlıklı mektup oldukça ilgimi çekmişti hatta sevinmiştim. Mektupta talep edilen şey kısaca şöyleydi "haksızlıklara, sömürüye, baskıya karşı mücadele etmiş ve bu uğurda hayatlarını yitirmiş divrikli devrimci şehitlerimize, gazetemizde bir bölümün çıkararak, her sayıda bir devrimcinin mücadele hayatından ve anılarında bahsedilmesi" talebiydi.

Çağımız gençliği, her şey önünde olduğu halde araştırmaktan, sorgulamaktan ve en önemlisi de mücadeleden kaçınmaktadır. Bu da ne tür koşullarda yaşadıklarını, neyin kimler tarafından ne için dayatıldığını ve onurlu bir yaşam için mücadelenin önemini bilmemelerinden kaynaklanıyor.Eminim

ki gençliği bilinçlendirmekte gazete gibi haberleşme araçlarının büyük önemi vardır. Divriği gazetesi bu konuda zaten üstüne düşen görevi yapmaktadır. Ancak yinede bu yeterli değildir. Yalnızca bilgilendirmek değil, bilginin kişi üzerinde yaratacağı etkiye önemlidir. Bir mücadeleyi değerli kılan, güçlendiren, o mücadele uğruna verilmiş bedellerdir. Biz gençler, devrimci mücadele uğruna bedel vermiş devrimcilerin mücadelelerinden aldığımız ilhamla hayatı sorgulamaya başlar, bir şeyleri irdeleriz. İtiraf etmeliyim ki divrikli devrim şehitlerini o okuyucu mektubunda öğrendim. Çok azını tanııyordum. Buda benim noksanlığım. İsterimki hepsinin hayatını ve mücadelesini öğreneyim. Bu konuda gençler olarak gazetemizden yardım istiyoruz. Umarız bir sonraki sayıda, onurlu bir mücadele uğruna hayatını vermiş bir devrimcimiz için gazetemiz de küçük bir bölüm açar.

* Ümraniye'den Eyüp BAL

KÖY
DAĞARCIĞI

Bu sayfalarda Divriği'nin çeşitli köylerinde anlatılan ve yaşanmış fıkraları yayınlayacağız. Sizlerin de anlatmak istediğiniz fıkra gibi yaşamlar varsa bize yollayın yayınlayalım. Ayrıca Yayınlanmasını istediğiniz çok eski fotoğraflarınız varsa onları da tekrar almanız koşuluyla bize yollayın yayınlayalım.

FIKRA

BUYURUN CENAZE NAMAZINA

İçkinin şiddetle yasaklanmış olduğu bir zamanda, gizli meyhanelerden birinde demlenen Bektaşî, salına salına giderken, birdenbire tanıdık bir yüz ile karşılaşmış. Hemen samimi bir tavırla elini o çehre sahibinin omzuna koyarak, sormaya başlamış:
- İmanım! Seni iyice gözüm ısıyor. Acaba nerede gördüm? Fener deki Çardaklı Meyhanede mi?
- Hayır.
- Öyleyse, Tavukpazarındaki Küplüde.
- Hayır.
- Eh, o halde mutlaka Uzunodalarda.
- Hayır.
- Allah, Allah... bari söyle de meraktan kurtulayım.
- Her halde sen beni selamlık ettiğim zaman görmüş olacaksın.
Bektaşî, karşısındaki adamın Padişah olduğunu anlamış. Artık söyleyecek söz bulamamış. Hemen oraya sırt üstü yatarak:
- Ey ahali... ben kalıbı değiştiriyorum. Buyurun cenaze namazına. Diye bağırmış.

FIKRA

BEN ÇAKTIM O ÇAKTI

Bektaşinin birine sormuşlar:

- Erenler, dün gece ne iş gördün. Bektaşî:
- Hava açıktı. Çilingir sofrasını bahçeye kurdum, derken gökyüzü karardı yağmur başladı. Ben çaktım, şimşek çaktı, ben çaktım, şimşek çaktı. Sonra ben sızmışım. O ne yaptı bilmiyorum!..

ORASINI ALLAH BİLİR

Şarap yapmak yasaklanmış; sıkı bir kontrolle, şarap yapan yakalandığında kellesi vuruluyordu. Bağ bozumu vakti geldiğinde, Bektaşî üzümlerin suyunu küplere doldurdu. Durumdan haberdar olan hükümdar, Bektaşinin küplerinin başına geldiğinde, hiddetle sordu: Üzüm suyu küplere ne için dolduruldu? Bektaşî, yakalanmışlığının telaşı ile cevap verir: -Dolduruyorum ki, orada sirke olsun. Hükümdar, biraz yumuşayarak yeniden sordu: -Sirke dersin ama, ya şarap olursa! Hükümdarın yumuşadığını gören Bektaşî: -Orasını Allah bilir, dedi.

HEDİK

Hedik kar üzerinde batmadan yürümek için kullanılır. 35 cm çapında geniş bir ağaç iskeleti çaglarla birleştirilerek ayağa uygun büyüklükte yapılır. Köylere 2 metreye yakın kar yağdığı zamanlarda ulaşım yürüyerek sağlandığı yıllarda, kar üzerinde yürümek için ayaklara Hedik takılırdı.. Bugün bu Hedikler Etnoğrafya Müzelerinde sergilenmektedir. Yolunuz Çamşılı'ya düşerse, Çamşılı Hüseyinabdal Etnoğrafya Müzesi'nde eskiden kullanılan birçok aleti görebilirsiniz.

BATARYALI
RADYO

1940'lı yıllarda her evde bulunmayan bu radyolar genellikle köylerdeki varlıklı evlerde bulunurdu. Günün belirli saatleri bütün köyün büyükleri haber dinlemek için hangi evde radyo varsa o eve gidilir haberler dinlenirdi. Haberlere genellikle Ajans dinlemek denirdi o zamanlar. Teknolojinin gelişmesinden sonra radyolar da küçülerek hemen hemen her evde bulunmaya başladı. Bugün küçük bir cep telefonun bile radyosunun olduğu düşünülecek olursa, 50 yılda teknolojinin ne kadar hızlı geliştiği daha iyi anlaşılır herhalde.

Divriği'de kullanılan

Deyimler

Ağız yaymak: kesin ve dürüst konuşmaktan kaçınmak
Beyni sulanmak: düzgün düşünemez olmak
Can beslemek: kaygısızca yiyip içip keyfine bakmak
Çat pat: ara , sıra, kırık dökük
Değer biçmek: bir şeyin değerini öngörmek
El katmak: yapılmasına yardım etmek
Fenerli deli: deliliği herkes tarafından bilinen
Göz yummak: kusurları hoşgörü ile karşılamak
Hayal meyal: bulanık bir görüntü ile
İçi erimek: kaygı içinde bulunmak
Kafasına vura vura: bir işi zorla yapmak
Laf yok: kusursuz,eleştirilecek yönü yok
Mantar gibi yerden bitmek: kendiliğinden çıkmak
Omuz omuza: yan yana
Önüne katmak: o önde, kendisi arkada gitmek
Pay biçmek: bir durum ile karşılaştırıp yargıya varmak
Saatî saatine: tam zamanında
Turp gibi: sağlığı yerinde

Ata Sözleri

Ağustosta gölge kovan, zemheride karnın ovar.
Bir günlük beylik,beyliktir.
Çağrılmayan yere,çörekçi eli börekçi gider
Dert ağlatır,aşk söyletir.
Er kocar gönül kocamaz.
Güvenme dostuna , saman doldurur postuna.
İnsan sözünden,hayvan yularından tutulur.
Kaya uçmazsa dere dolmaz.
Mayasız yoğurt tutmaz.
Niyet hayır,akibet hayır.
Ölü aşı neylesin,türbe taşı neylesin.
Para isteme benden,buz gibi soğurum senden
Rüzgar eken fırtına biçer.
Tedbil-i mekanda ferahlık vardır.
Zemheride sür de,çalı ile sür.

Kelimeler

Argac : kilim ipinin dokunması
Ballık: Küçük kulaklı koyun veya keçi
Cecim: İnce dokunmuş kilim
Çipil: Ağacın en ince dalları
Darı: Mısır
Kürün: Hayvanların su içtiği beton depo
Horum: Yonca, korunga gibi otların demeti
İlikme: Ekşitilmiş yoğurt,ayran
Gazel: Kurumuş ağaç yaprakları
Kamus: Bakır süçgeç
Marama: Havli veya mendil
Çandı: Köy evnin tavanı
Bazlama:Kalın sac ekmeği
Samut: güzel kokulu ot
Şekil: kurumuş dökülmüş ağaç yaprağı
Hapek: Bacayı kapatan ağaç kapak
Peşgir: El havlusu
Kavurga: Sacın üzerinde kavrulmuş buğday

Yöresel yiyecek

SÜTLÜ PEKMEZLİ ELMA DOLMASI

Hazırlanış:

Yağsız kıyma(et eskiden kütükte dövülerek hazırlanırdı) içine pirinç, maydanoz,toz tarçın, karabiber ve tuz konularak iç hazırlanır. Elmaların sap kısmı düz kesilerek içleri oyulur.Hazırlanan iç oyulan elmaların içine konur. Tencerenin içine alt kısma kabuk tarçın dizilir ve üzerine içleri doldurulan elmalar yerleştirilir. 10 -15 kadar elma için, iki su bardağı sütlü pekmez, aynı miktarda su karıştırılarak elmaların üzerine dökülür ve bir tabak kapatılır. Tencerenin kapağı konarak ağır ateşte pişirilir. Sütlü pekmeze yapılan bu tatlı, günümüzde şekerlede yapılmaktadır. Ayva tatlısıda aynı şekilde yapılabilir.

Nurten Gürcihan'dan derlenmiştir.

Divriği'de Mutfak Kültürü
Müjgan ÜÇER - Fatma PEKŞEN.

Yöresel Şiir
DAM BAŞI

Kimi aşık kimi dama oynardı
Şenlenirdi kıyın damların başı
Saman atar kimi damı lovlardı
Şenlenirdi kışın damların başı

Yumurta yuvarlarken kavgalar olur
Esef pişirmiş herkesi vurur
Şevket kızar yumurtayı savurur
Şenlenirdi kışın damların başı

Ali Yusuf aşıkları boyardı
Hüseyin aşığına kurşun koyardı
İsmail Sönmez bunları soyardı
Şenlenirdi kışın damların başı

Mahmut Tuna'nın damdadır işi
İsmail Koç idi human yoldaşı
Mahmut Dağ'ın kızıp dam lovlayışı
Şenlenirdi kışın damların başı

Aziz, Abuş kar topuyla oynardı
Aziz Tuna kardam adam yapardı
Ali Yalçın, Hüseyin kar atardı
Şenlenirdi kışın damların başı

İSMAİL ÇINAR

(GÜRPINAR KÖYÜNDEN)

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Soldan Sağa 1) Sinema oyuncularından Turan (erkek) - Bir nota2) Yüksek deniz subay rütbesi - Hücum 3) İtalyan parası - Üye 4) Binek hayvanı - Cönlü olmayan ,mızımız- Bir tanrı 5) Ağacı toprak altındaki kısmı - Ulama,ılave etme 6) Şair - Huzurlu,şen 7) Yemek- Kayıp ,Yabancı 8) Hayvan yiyeceği - Çoğul takısı- Kripton'un simgesi 9) Temiz,katkısız - İş gücü 10) Soyluluk ünvanı - Emaye yapımında kullanılan madde 11) Ambar - Yunanistan'ın başkenti
Yukarıdan Aşağıya1) Bir Kemal Sunal filmi- Ekin biçme aracı 2) Divriğili bir futbolcu (milli) - Bir nota 3) Eski yunan çalgısı - Antalya'nın ilçesi- İlikel deniz taşıtı 4) Evliya - Bir çiçek 5) Üzerine yatılan - Mutluluğa ulaşma,başarı 6) Mililitre'nin imi - Zıyan 7) İzmir'de bir futbol takımı 8) Ünlü bir şair RAN 9) Tantal'ın simgesi - Anadolu ajansı imi - Bir iskambil oyunu 10) Rusca evet - Bir cetvel- Hayati sıvı 11) Oyuncu Kaynarca - Bir nota- Bir hayret ünlemi

Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Ahmet Kaya 2) Kaide - Kadir 3) Bilirkişi 4) An - Bm - Kalas 5) Reel- Rey 6) Aras - Tok- Da 7) Ufuk - Kefal 8) İmalat- Mana 9) Sedat - Mat 10) Lar - Filika 11)Minik - Ham
Yukarıdan Aşağıya1) Akbaba-İs 2) Hain - Rumeli 3) Mil Rafadan 4) Edibe Sulari 5) Terme - Kat 6) Lt 7) Akik- Ok -Mit 8) Yaşar Kemal 9) Adile - Fatih 10) Aydan - Ka 11) Eros - Alaçam

ATANER YILDIRIM *

ataneryildirim@hotmail.com

Yeşilovadan

Okullar açıldı. Büyük eğitimci,devrimci,1970'lerin TÖS başkanı, yazar Fakir Baykurt'un diyanı, Akçaköy'den, Yeşilova'dan Burdur'dan hepinize selamlar..... Bu yıl, Eylül ayı boyunca Burdur-Yeşilovada idim. Burada Türkiye'nin en mutlu insanların yaşamını bir ay boyunca araştırdım. Mutlu olmalarının ardındaki faktörleri inceledim.Bir defa insanların yüzüne baktığınız zaman huzur ve mutluluğu görüyorsunuz. İletişim ve selamlaşma üst düzeyde.Yardımlaşma ve dayanışma çok yaygın.Acelecilik ve telaş yok.İnsanlar vermeyi çok seviyorlar.Birbirlerine güvenleri tam.Bencilik yerini özgeciliğe bırakmış.İnsan ilişkilerinde 'ben' yerine 'biz' egemen olmuş. "Ötekileştirme" anlayışı ve yabancı fobisi hiç yok.Komplekslerinden arınmışlar. Elalem ne der anlayışını yaşamlarından çıkarmışlar.Çaresizliğin,bitmişliğin,kaderciliğin, acıların müziği arabesk bu yörede dışlanmış. Sevgi kültürü çok yaygın.İnsanların yaşamında 'yarın' endişesi yok.'Hayat bir gündür o da bugündür' felsefesi yaygın. Olanak buldukça üretiyorlar. Okuma alışkanlığı yüksek. Yeşilova Burdur'a 40 kilometre, yaklaşık nüfusu 5000 kişilik bir kasaba.Gelir kaynağı tarım ve özellikle sütçülük. Burdur yöresinde günde 80 bin ton sütün işlendiği söyleniyor.Doğa çok cömert burada.İnsanların büyük kesimi gurbette,Almanya'ya vs gitmiş.Ülkedeki ekonomik durgunluk elbette burayı da etkilemiş.Halk, Kürt Açılımı yalanının arkasında ülkede ekonominin bittiği gerçeğinin farkında.Ergenekon yalanına karşı halk çok tepkili.Mustafa Balbay'ın ve diğer yurtseverlerin içeride olmasını yöre halkı hazmedememiş. Kasbanın geçmişi sol.Belediye yönetiminde CHP var.Salda Gölü Yeşilova'nın en önemli değerlerinden biri. Etrafı yeşil dağlarla çevrili. Bir kreter gölü.Türkiye'nin ikinci derin gölü,186 metre derinlikte. Yaptığım araştırmaya göre bu insanların mutlu oluş nedenleri şunlardır:İnsanlar oldukça bilinçli zira mutlulukla bilinç arasında yakın bir ilişki var.İnsanlar parayı amaç olarak görmüyorlar araç olarak görüyorlar.Farkındalıkları oldukça yüksek.Bakış açısıyla mutluluk arasında yakın bir ilişki olduğunu biliyorlar.Sevgi,yaşama sevinci ve umut düzeyleri oldukça yüksek.Mutluluk alma değil,verebilmek.Bu insanların verebilmeyi çok iyi beceriyorlar.lyiler mutlu, kötüler mutsuzdur.Yöre insanı iyiliğin gizemli gücünü kavramış.Anlamlın mutluluk için büyük bir önemi var ve insanlar anlamlı bir yaşamın ayırındıalar.Üreten insanlar daha mutludur yöre insanı öncelikle üretiyor,vahşi kapitalizmin tüketim anlayışını çok fazla ciddiye almıyorlar.Eksik parça sendromu bu insanların semtine bile uğramamış.Hırs ve stresi yaşamlarından dışlamışlar.Buna ilave edeceğimiz daha çok faktörler elbette var.Ama yerimiz kalmadı. Yeşilova'dan Akçaköy'e gidebilmemiz için bizat arabasını veren ve Fakir Baykurt'un köyünü , kitaplığını incelememizi sağlayan Yeşilova belediye başkanı Nuri Beye ve Akçaköy muhtarı Ali Demirtaşa katkılarından dolayı teşekkür ederim.İnayorum ki,Yeşilova insanının bilinci Türkiye'ye yayıldıkça, halkımız bu dinci partiyi sırtından atacak ve mutlu insanların ülkesi olacağız.

*Eğitimci-Yazar

HER TÜRLÜ MATBAA İŞLERİNİZİ YAPMAYA HAZIRIZ

EL İLANI FATURA İRSALİYE
SÜREKLİ FORM BİLET
KATALOG DAVETİYE
BROŞÜR KİTAP
ÇIKARTMA LOGO ÇİZİM
ETİKET KARTVİZİT
DERGİ
KURUMSAL KİMLİK
RENK AJANS VE MATBACILIK
 Nakilbent Sk. No:41/1 Sultanahmet-İST
 0212. 516 29 84 - 0212. 458 82 16

Ermeni Açılımı'nın Düşündürdükleri

Peki, neler yaşandı veya neler oldu da 20.yüzyılın başlarında Anadolu'nun yüzde 20, yüzde 30 nüfusuna tekabül eden gayri müslim halklar, bugün kala kala 100. binlerin altına düştü?..

Toplum olarak tarihteki kimi yaşamışlıklara karşı tavrımız,genelde ibarettir... Oysaki evet, o geçmişte yaşananlar olmuştur, ama kimilerince hala bitmemiştir. Ve onca bitmemiş acı hikayeler, sadece geçmişte kalmaz, geleceğe de sirayet eden acı bir miras olarak karşımıza çıkar... Her ne kadar egemenler bizleri resmi **saray** tarihçiliğine mahkum edip tarih bilincinden yoksun bıraksalar da, toplumsal tarihselliğin döngüsü hiç şaşmaz... O kendi gerçekliğini bir biçimde hatırlar... Genellikle birinci nesiller o acıları yaşarlar... İkinci nesiller uzunca bir süre susar yada susturulur... **Kılıç artıklarının** torunları üçüncü nesil ve vicdani sorumluluğu olanlar hatırlar. Onlar olan bitenleri dile getirmeye başlarlar.

İşte bu dile getirenlerin talepleri ve günümüzde uluslar arası ilişkilerin gereği olarak, geçmişimizle yüzleşmeye davet edilen bir sorun daha vardır. O da bu ülkenin her zaman temel sorunları gibi ayağına dolanan ve bir zamanlar konuşulması bile cesaret gerektiren tabularımızdan biri olan **Ermeni Sorunudur**. İşte bu sorun, son günlerde susun başını tutanlar tarafından birbirlerince kıyasıya saçılmaların ana gündem konusu olmuştur. Bu saçılmalardan her ne kadar **açılıma** fırsat gelmediyse de, AKP'nin son dönem **açılımların** bir devamı olarak gündemdeki yerini almış oldu.

Eminim ki bu ülkenin dört bir yanından yurttaşların, bu toprakların en eski kadim halklarına dair kimi hikayeleri, koyununda bir sır saklar gibi saklıyorlardı... Sanırım en çok da Ermenilere dair yapılanları... Yada Çarlık Rusyası'nın işgal etmiş olduğu yerlerde onların himayesinde, Ermeni Milliyetçilerin, Müslüman Türklere yapılan katliamların hikayeleri... **O sene ermeni cesetleri yiye yiye kuduran çoban köpeklerinin hikayelerini**, köyümüzün en yaşlılarından ürpererek dinlerdik... Onları saklayacak olanlarında aynı akibete uğratılacağı korkusuyla,onları katledip atılan o yayla yolundaki **kanlı kuyunun** biz çocuklara vermiş olduğu korku hepimize yeterdi...

Peki, neler yaşandı veya nasıl bir savaş oldu da 20.yy başlarında Anadolunun yüzde 20, yüzde 30 nüfusuna tekabül eden gayrimüslim halklar, bugün kala kala yüz binlerin altına düştü...? Ve yine ne oldu da bin yıldır birlikte yaşamış olan bu halklara bu acılar yaşatıldı...? Ve elbette tüm bu soruları karşılayacak cevap, Osmanlı İttihatçılarının uygulamalarında ve cumhuriyetin kuruluş projesinde aranmalıdır. Ancak hemen belirtelim ki bu savaş, asla ve katta halkların kendi aralarında ki bir savaşı değildi. Dolayısıyla bu savaş Osmanlı İttihat ve terakisinin bilinçli bir tercihle girmiş olduğu birinci paylaşım savaşında, kendine pay kapma savaşıydı. Ve aynı zamanda bu savaş koşullarını bir fırsata dönüştürmenin adyıldı. Bu fırsat, Ermenilerin Anadolu toprağından yok oluşa giden sürecin de adı olacaktı... Bir

dönem Abdülhamit istibdadına karşı Ermenilerle ortak hareket eden ittihatçılar, iktidara geldikten sonra Abdülhamit in yaptıklarıyla yetinmeyip, onları anadoludan tümüyle sileceklerdi... Bu kırimdan geriye kalanlar arap çöllerindeki ölüm kamplarına gitti. Kalanlarınsa kendi vatanlarında bir mezarları bile olmayacaktı... Geriye kalan mal ve mülkleri de egemenler ve onların suç ortakları tarafından pay edildi... Özellikle balkan halklarının ulusal bilinç etrafında bağımsızlık savaşı verip, osmanlıdan kopuşun faturasını da yine o zavallı ermenilere ödetilecekti... Dolayısıyla onların da bu ulusal bilinç

edinebilmelerine bir önlem olarak, bir devlet operasyonu ile tasfiye edileceklerdi... Kuşkusuz bu operasyon sadece osmanlının tümüyle dağılma korkusuyla işlediğini söylemek eksik kalır. Bu yaşananları **Türk Milliyetçiliğinin** doğuşundan bağımsız olarak ele alamayız. Kaldı ki bu çaba, ellerinde kalan son toprak parçasını, Anadoluyu, islami bir kimlikle Türkleştirme gayretleriydi.Yoksa Abdülhamit'in Kürt Aşiretlerinden oluşturduğu Hamidiye Alaylarıyla parça parça kırıp da, **ayaklandılar bizde yaptık** demeleri ne kadar safsataysa, bugün de **onlarda bizi arkadan hancerlediler,vatan hainliği yaptılar** sözü de o kadar safsatadır, süreci açıklamaktan tümüyle yoksundur. Kaldı ki burada Rus cephesinde kendilerine **ihamet** eden Ermeniler değil, o cepheyle uzaktan yakından ilgisi olmayan toptan bir sivil halkın yok oluş sürecidir. Dolayısıyla yıllardır dolaşıma sokulan bu ezber dil, resmi tarihçilerin ve egemenlerin dilidir. Açıkça murad ettikleri şey de daha sonra cumhuriyete de taşınacak olan bir siyaset projesini adım adım hayata geçirmekti. Haklı ve meşru olmayan bu savaş sona erdiğinde ittihatçılar, sadece Ermenileri değil, birçok cephe de birden 1,5 milyon gencin ölümünü arkalarında bıraktılar. Bir o kadarını da açlık ve yoksulluğun vurmuş olduğu hastalıklardan dolayı toprağa verdiler. Dolayısıyla yapılan kötülüklerin ceremesini sadece Ermeniler

değil, Türk ve Müslüman olan halklar da fazlasıyla çekti. Elbette tarihsel süreçleri sona eren imparatorluklar, mazlum milletlerin bağımsızlıklarını vahşice ezerken yalnız değillerdi. Bu insanlık dıramlarından bizzat emperyalist devletlerin de doğrudan sorumlu olduğu unutulmamalıdır. Özellikle Almanların Kafkasya'ya açılabilmelerinde bir çıban başı olarak gördükleri Ermenilere yapılanlardan, bire bir sorumlu oldukları gibi...

Tüm bu irdelemeler ışığında, Osmanlıdan kopuşun ve onu reddedişin üzerine kurulduğu söylenen cumhuriyetin kimi savunucuları, bu olanlar karşısında

İSMAİL ASIL

devletlerin oluşumu, bir şekilde göçlerin ve yok oluş süreçlerin de üzerlerinde şekilleniyor...

Öyle anlaşıyor'ki bizde'ki kurtuluş savaşı bir müddet sonra, bu toprakların zenginliği olan gayrimüslim halklardan kurtulmaya dönüştü... Elbette cumhuriyet için, asıl yoksunluk ve yıkımda bundan sonra geldi. Onun üretime dönük zenginleşmesinin can damarı da böylece kesilmiş oldu. O halkların bu üretimde ki yokluğu, onlarca yıl geçmesine rağmen bugünkü fikri ve maddi fakirliğin de ciddi nedenlerinden biridir dersek, hiç de abartmış sayılmayız. Yaşatılan acılar bir yana, eğer onlar bugün bizlerle yaşıyor olsalardı, hiç kuşkunuz olmasın ekonomiden siyasete kadar pek çok alanda demokratik bir devlet olma şansını yakalayabilirdik. Oysa bu öngörüğü bu insanlar giderken, daha o gün yitirmiş olduk. İşte günümüzde yaşanan kimi kronikleşmiş sorunların ve islamizasyonun kaynağı aynı zamanda geçmişde yaşananlarla doğrudan bağlantılıdır... Her şeye rağmen günümüzde, etnik aydıyet ve insan haklarının önem kazandığı bir dünyada yaşıyoruz. Yaşanan tarihsel sorunlarımız, Kıbrıs Sorunu, Kürt Sorunu ve Alevi Sorunu gibi sorunlar uluslararası platformlar aracılığıyla güçleştiriliyor. Nitekim önümüzdeki günlerde bu sorunlarla birlikte Ermeni Sorunu da sık sık gündeme gelecektir.

Böylesi bir mevcut durumda sorunlarımızın çözümüne dair, daha kafadan **sevr paranoyasıyla** karşı çıkmak, Türkiye'yi uluslararası yalnızlaşmaya götürecektir. Biliyoruzki'ki bugüne kadar sorun noktalarına ilişkin izlenecek siyaset, onu reddetmek ve hep yok saymak bir devlet gelenegİ haline geldi. Ne yazık ki bu gelenegın artık ciddi bir karşılığı yoktur. Özetle, uygar devletler gibi bizler de tarihimize yüzleşmek ve bugüne kadar yok sayılan gerçeklerden kaçınamayacağımız bir süreçten geçiyoruz. Var olan tarihsel sorunlarımızı başkalarının dayatmalarına maruz kalmadan, kendi içimizde özgürce konuşabilmeli ve çözebilme baseretini göstermeliyiz. Bunun yolu da bugüne kadar devamlı köpürtülerek söylenen ırkçı ve şöven söylemlerden vazgeçmekten geçer. Sorunları salt **devlet çıkarları** ipoteğinden kurtarmak gerekir. Ermenistanla kurulacak dostluğun yanında, bu topraklarda acı çeken, sürgün ve katliama uğramış halkların acılarına ortak olup, onları sahiplenmek tarihsel bir görev olmalıdır. Dolayısıyla geçmişte sağlıklı bir tarih bilinciyle irdeleyip aydınlığa kavuşturabilirsek, işte o zaman, tek tek önümüze gelen sorunlarımızı açmazdan kurtarabiliriz. İşe tehcir ve kırim yapmış olduğu aşıkır olan ittihatçılar savunmak, onların suçlarına ortak olmamak bir başlangıç olmalıdır. Yeni acılar üretmemenin yolu da bu olsa gerek...

BAŞSAĞLIĞI

Mursal Köyü'nden
 Hasan DEHMEN'in kızı
Av.Pakize ÖZTÜRK'ü

kaybettik Ailesinin ve
 sevenlerinin başısağolsun.

Orhan MURSAL

ACI KAYIBIMIZ

1946 - 2009

Ailemizin büyüğü canımız annemiz

Fatma Yılmaz'ın

Ölümünden dolayı, acımızı paylaşan, cenazemizde bizi yalnız bırakmayan köylülerimize, komşu köylülerimize, arkadaşlarımıza ve dostlarımıza teşekkür ederiz.

**Celal Yılmaz ve çocukları,
 Tekin ve Güllüşah Dinçer (damadı, ve kızı)**

UNUTULMASINLAR DİYE YAZI DİZİSİ

Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm Mücadelesinde kaybettiğimiz Divriğililer
Hazırlayan
Mahmut ŞENGÜL
msengul@divrigi.com.tr

Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm Mücadelesinde kaybettiğimiz Divriğililer. Neden böyle bir yazı dizisine ihtiyaç duyduk? Çok mu gerekliydi? Ayrıca o günlerin unutulmuş acılarını, tahribatlarını yeniden hatırlamak ve yazmakla neyi arzuladık? Toplumlar köklerinin ve geleneklerinin üzerinden şekillenirler. Eğer bir toplumun geçmişini karartırsanız, başka başka anlatımlarla içerisini boşaltırsanız, geleceğini de rahatlıkla karartabilirsiniz. 12 Eylül Faşist Darbesi de toplumu kökünden değişirme projesidir. 12 Eylül büyük ölçüde amacına ulaştı. 1960'lı yıllardan sonra devrimci mücadele

hızla büyüdü kitleselleşti. Sömürsüz, baskısız, demokratik ve özgür bir Türkiye istemi fabrikalarda, sokaklarda ve tarlalarda yüzbinlerce insanı biraraya getirdi. Devrimciler bozuk düzene ve sömürüye isyan ettiler. Adalet,özgürlük ve barış şiarını dillerinden düşürmediler. Bu yazı dizisinde mücadele içerisinde kaybettiğimiz Divriğili Devrimcileri anlatacağız. Dizinin ilk ismi Divriği Yağbasan Köyünden Battal ÖZDEMİR. Onların anılarını, mücadelelerini paylaşacağız. Sizlerin önerileri ve anlatımları her zaman bize ışık tutacak. Bu konulara ilişkin sizlerden bilgi ve belge bekleyeceğiz.

Köy Enstitüsü'nden TÖB-DER'e Battal Hoca

TÖB-DER'Lİ HOCA BATTAL ÖZDEMİR
Yıl 1940 idi.O yıl beşinci oğlu doğdu Garip Dayının. Battal koydular adını. İki de kızı vardı ama, oğlanların yeri başkaydı onun için. İlk oğlunun doğduğu zamanı hatırladı Garip Özdemir. O zamanki telaşı, o zamanki heyecanı, o zamanki sevincini neden hatırlamıyorum dedi kendi kendine. Yıllar geçtikçe Garip dayı da tıpkı büyükleri gibi geçim telaşından yorgun düşmüş sevincini, heyecanını unuttur olmuştü. Evin bir köşesinde saklanan beşik temizlendi, silindi odanın kapısının arkasına kondu. O beşik en az üç-dört yıl Battal'a ev oldu yatak oldu. Odanın üst tarafında evin büyükleri oturduğu için Battal'ın annesi çocuğunu odanın sonunda, kapının arkasında ancak ilgilenirdi. Aslında ilgilenme de denmez buna. Çocuk ağlar sızlar, anne utancından çocuğunu kucağına alıp da emziremez, onu sevip koklayamazdı. Adet töre böyleledi. Garip Bayrak kimsenin olmadığı saatlerde Battal'ı kucağına alır, sever, öper. Bir büyüğü görürse hemen bırakır çocuğu kucağından. Anadolu'nun yoksulluk ve kıtlık yıllarıydı. Ekinler verim vermez, buğday başakları cılızdı. Bir de hükümet vergisi binince köylünün omuzlarına, hayat iyice çekilmez olurdu. Battal'ın anası beşşığı sırtına alıp ekin, ot biçmeye giderdi. Ekinlerin otların gölgesine koyardı beşşigini. Battal'ın ayağı eli toprağa değdi. O toprağı ağızına götürdü yedi. Toprak yemeyi öğrendi.Battal doğduğunda İmparatorluk çokkmüş Cumhuriyet kurulalı ise sadece20 yıl olmuştü . Cumhuriyetin kuruluşu belkide en çok Alevileri sevindirmişti. Yüzyıllarca ıssız dağbaşlarında, ölüm, açlık ve yoksulluk korkusu bellerini bükmişti. Battal'ın doğduğu Yağbasan Köyü yüzyılların ataletini ve sessizliğini bir anda unutup adeta hayata yeniden kavuşmuş gibi karşıladılar Cumhuriyeti. Doğrusu yeni doğan Cumhuriyet'i pek de bilmiyorlardı ama, yine de Anadolu'daki heyecan Yağbasan Köyü'nde de fazlasıyla karşılığını bulmuştu. Yıllar su gibi akıp gidenken Battal Özdemir'in de okula gitme yaşı geldi. O yıllarda adı Eğitimten olan öğretmenler köy odalarında köy çocuklarını okutuyorlardı. Zorunlu eğitim ise sadece üç yıldı. Üç yıl okula gidip diploma alınırdı. Beş yıl okuyanlar da olurdu. Battal Özdemir 8 yaşında başladı ilk okula. 13 yaşında da bitirdi okulu. Battal okulu bitirmiş babasının işlerine yardım edecek yaşa ulaşmıştı. Tarlada ekin biçmekten, dağda çobanlık yapmaya kadar olan işleri yapıyordu artık.

KÖY ENSTİTÜSÜ YILLARI

1951 yılında Hasan Karagüler ve Mehmet Bayrak Sivas Yıldızeli Pamukpınar Köy Enstitüsünü kazanırlar. Yaz tatillerinde Yağbasan'a geldiklerinde enstitüde gördüklerini, yaptıklarını köylülerine anlatırlar. Bilgilerini köylülerile paylaşırlar. İşte o günlerde (1953)Hasan Karagüler Battal Özdemir'i Pamukpınar Köy Enstitüsü sınavlarına sokar. Birlerce öğrencinin yarıştığı sınavda Battal Özdemir en başarılı öğrenciler grubuna girer ve sınavı kazanır. Henüz 13 yaşını yeni bitirmişti. Ayrılık vakti gelir. Battal artık köyünden çok uzaklara gitmenin tedirginliği ve korkusu içindedir. Battal'ın anası ve babası da Battal'ı günlerce hatta aylarca göremeyeceği yola yollamanın telaşındadır. Ya bir şey olursa, korkusu bir kurt gibi kemirir ananın ve babanın yüreğini. Sabahın şafağında Yağbasan Köyü'nde enstitü öğrencilerinin yolculuğu başlar. Battal babasının elini öper, anasının boynuna sarılır ağlar. Annesi de Battal'ı bağrına basar ağlarlar. Hasan

Karagüler, Mehmet Bayrak ve Battal Özdemir Yağbasan'dan Güneş İstasyonu'na kadar yürüyerek gelirler. Oradan da Posta Treniyle Sivas'a. Sivas'tan Tokat OtobüsleriyleYıldızeli Pamukpınar Köy Enstitüsü'ne giderler. Battal Özdemir okula geldiğinde başka bir dünyayı gelmiş gibi olur. Orada yeni bir dünya kuruluyor gibidir. Her yapılan dersin bir de uygulaması vardır. Tarım, hayvancılık, bilim, edebiyat, müzik eğitimi bir çığ gibi gelişmektedir. Bir gün enstitüde bir kavga olur. Öğrencilerden biri Battal ile kavga eder. Battal bu kavgadan

Orada yeni yeni arkadaşlar, öğretmenler tanır. TÖB-DER'in hemen arka tarafında Divriği Kültür Derneği'ne gider, hemşerileriyle görüşürdü. 1979 yılında da Divriği Kültür Derneği'nin Yönetim kuruluna girdi. Oradaki devrimcilerle tanıştı. 1977 1 Mayıs'ı yaklaştıkmaktadır. Battal Özdemir de TÖB-DER Pankartı altında 1 Mayıs'a katılmalarının çalışmalarına başlamışlardır. O gün Taksim alanına çıkan 500 bin kişinin içerisinde Hasan Karagüler ve Battal Özdemir de vardır. Mitingin bitmesine az bir süre kala topluluğun

etkilenir, ve okulu bırakıp köyüne dönmeye karar verir. Bavulunu hazırlar. Bu münakaşadan son anda haberdar olan Hasan Karagüler Battal'ı bırakmaz, ikna eder ve okulda tutar. 1954 yılında yani Battal okula başladıktan bir yıl sonra Demokrat Parti Köy Enstitülerini kapatır. Gerekçesi ise Enstitülerin solcuların, komünistlerin yuvalandığı yerlerdir söylemleri olur. Pamukpınar Köy Enstitüsünün adı, Pamukpınar Yüksek Öğretmen Okulu olarak değiştirilir. Battal Özdemir 1960 yılında bu okuldan öğretmen olarak mezun olur.

GÖREV KARAKALE KÖYÜ

Battal Özdemir Divriği Karakale Köyü'ne öğretmen olarak atanır. Enstitüde öğrendiklerini öğretme zamanı gelmiştir. Dört yıl Karakale Köyü'nden sonra Ahmetören Köyü'ne oradan, Divriği Merkeze, daha sonra da İstanbul Kasımpaşa Cezayirli Gazi Hasan Paşa İlkokulu'na çıkar tayini. Kasımpaşa'da da bir ev tutar. Ama o zaman Kasımpaşa Faşistlerin, sağcıların kurtarılmış bölgesi gibidir.

12 EYLÜL'E DOĞRU

70'lerin ikinci yarısıdır. Her okul, her sokak ve her mahalle solcuların ve sağcılarının yaşam alanları olarak adeta bölünmüştür. İstanbula ilk geldiği yıllarda girdiği üniversite sınavında Edirne Eğitim Fakültesini kazandı. Köy Enstitüsünün yanında Eğitim Fakültesini de bitirdi. Tekrar İstanbul'a geldiğinde Battal TÖB-DER'li öğretmenlerle tanışır. TÖB-DER'li olur. Aksaray Pertevniyal Lisesi'nin arkasında TÖB-DER derneğine gider gelir.

üzüne ateş açılır. Battal Özdemir'in kol kola yürüdüğü arkadaşı Ali Bayram vurulur ve orada hemen ölür. Battal Özdemir de kokereççi tezgahının altına atar canını ve kurtulur.

KIRMIZI ÇARPI, TABUT VE KURT İŞARETİ

1980 yılının ortalarıdır. Battal Özdemir Beyoğlu İlk Öğretim Müdür Yardımcısıdır (Beyoğlu İlçe Milli Eğitim Müdür Yardımcısı) Bir gün yoksul bir Anadolu çocuğu battal hocadan ilkokul diploması almak için yardım ister. Battal hoca da ona yardımcı olacağını, ama derslerinde de başarılı olmasını söyler. Akşam eve döner. Çeketinin cebindeki 5 lirayı farkedir. O parayı diploma almak için yardım isteyen öğrencinin koyduğunu hemen anlar. Parayı cebinden çıkarır, koltuğun altına koyar. Sabah erkenden kalkar o parayı alır o öğrencisine götürür verir ve eve gelip kahvaltısını yapar. Battal Özdemir çok iyi giyinen çok temiz gezen yakışıklı bir öğretmendi. Birgün İstiklal Caddesi'nde gezerken eşi Elif Özdemir hocanın kolundan tutar Beymen Mağazasına sokar. Oradan en güzel takım elbise, gömlek ve kravat alır. Battal Hoca o elbiseleri hiç giymez. Benim halkım aç yoksul gezerken bu elbise beni yakar der. O elbiseler bugün Elif Özdemir'in dolabında ilk günkü gibi yenidir, hiç giyilmemiştir. Elif Özdemir birgün evlerinin kapısında bir işaret görür. Çarpı, tabut ve kurt işareti. Hemen Battal Hocaya haber verir. Hoca, korkma birşey olmaz der, sen kendine iyi

bak beni düşünme der. Ama yine de tedbir için 15 günlüğüne bir arkadaşının evine taşınırlar sonra tekrar dönerler.

3 EYLÜL 1980 ÇARŞAMBA

Adım adım darbe günleridir. Faşistler Beyoğlu İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'ne silahlı bir baskın düzenlerler. Kurşun yağdırırlar odadakilerin üstüne. 1 kişi ölür onlarca kişi yaralanır. Battal hoca 7 kurşun yarası almıştır, yerde yatmaktadır. Arife Karagüler Elif Özdemir'i alarak hemen okula giderler. Hocayı ayakkabısından tanırırlar. Hemen Kuledibi Hastanesi'ne götürülür. İlk müdahalede yaşam umudu görünür. Battal Hoca acil bölüme iken hastanenin kapısı ziyaretçi akınıyla dolar. Başhekim, bu kim ki bu kadar ziyaretçisi geliyor der ve hastanın yanına iner. Hocaya bakar, sen millettekilliğe aday ol kazanırsın der. Hasan Karagüler refakat eder Battal hocaya. Akşam Hasan Karagüler hocanın evine gider, Elif Özdemir hocayı sorar, Hasan Karagüler de battal Hocanın Hemşirelere laf attığını, çimdik attığını söyleyerek sağlığını iyi olduğunu anlatmak ister. Hocanın vücudundan 6 mermi çıkardılar. Bir mermiyi de farkedemediler. İşte o bir mermi hocayla hastaneden çıktı. Hoca nereye giderse o mermi de hocayla gitti. Battal Hoca hayatının sonuna kadar beraber oldu o mermiyle. İşte o tek mermi gün geldi hocanın hayatını istedi. Birkaç ayık bir hastane faslından sonra hayata yeniden döndü Battal Özdemir. Sağlığına kavuştu. Müdür yardımcılığından alındı. Görev yeri değişti. Alibeyköy Güzeltepe de bir ilkokula tayin edildi. Dışarıda 12 Eylül darbesi olanca şiddetiyle sürüyordu. Tutuklamalar, idamlar, sürgünler bitmek bilmiyordu. Yüzlerce devrimci demokrat yurdunu terketmek zorunda kaldı. Binlerce devrimci yıllarca cezaevlerinde kaldı,işkence gördü, sakat kaldı, öldü. Böyle bir süreç avından canını zor kurtararak yeniden öğrencilerinin içine dönmeyen sevincini yaşıyordu hoca. Büyük bir depremden kurtulmuş gibi hissediyordu kendisini. Sağlığını kavuşmuştu.

23 NİSAN 1985

Battal Hoca ve eşi 1984 yılında yaz tatili için Kuşadasına baldızının yazlığına gitti. Birkaç gün denize girdi. O günlerin birinde inanılmaz bir ağrı Battal Hocayı yokladı ve geçti. Birgün sonra inanılmaz acılar içerisinde kıvrınarak yerden kalkamadı. Acı öyle bir hale getirdiki hocayı konuşmaya mecali yetmedi. Ankaraya getirdiler. Doktorlar teşis koyamadı. Onlarca iynayla ağrısını zor durdurdular. İstanbula geldi. Çapa Hastanesinde tanıdığı bir doktora muayene oldu. Vurulduğu zaman vücudunda kalan bir kurşun kansere yol açmış kanser de bayağı ilerlemiş dendi. Çapa hastanesinde kemoterapi tedavileri başladı. Aksatmadan gittiği hastanede zaman zaman tedavisi iyileşme belirtileri gösterse de uzun yıllar sinsice ilerleyen kanseri yenmek o kadar kolay değildi. O acı çektiği günlerde bile moralini hiç bozmayarak, beni 7 kurşunla öldüremediler, şimdi mi öleceğim dendi. Çok sevdiği çocuklarının gününde 23 nisan bayramında, çocukları okul bahçesinde şiirler okurken Battal Özdemir hayata gözlerini yumdu. Yoldaşlarının omuzlarında Yeni Alibeyköy Mezarlığına defnedil.

Gelecek Sayı
Dev Genç Erzurum Sorumlusu
Mahmut YILDIRIM

Hasan KARAGÜLER

NİLÜFER MURATOĞLU

nilufermuratoğlu@gmail.com.tr

Sel Nesin Vakfı'nı da vurdu

Yine Eylül, yine sonbahar, yine okullar açılacak... Yaşamımın en uzun dönemi okul binalarında geçti ve ne yazık ki genellikle okul binalarımız kışlayı andıran, estetikten yoksun yapılarıdır... Hele ki benim çocukluğumda gri badanalr, siyah önlükler, camlı kapılar, yasayı ve otoriteyi simgeleyen daha nice ayrıntılar... Ama yine de, ilk kalem, ilk çanta, ilk kitap ve ilk öğretmen... Oyuncaklarımızdan ve giysilerimizden sonraki ilk mükiyetlerimizi tatmanın keyfi bir başkaydı. Dünyanın en güzel mülkiyetleri kitaplar ve kalemler olsa gerek. İlk okumaya başladığımızdaki heyecan ve en güzel icatlarımızdan biri olan kırmızı kurdele... İlk okuma serüvenlerimden aklımda kalanlar ne yazık ki okul kitapları değil, renkli "Doğan Kardeş" dergileri, içli "Kemalettin Tuğcu" romanları, "Ayşeğül"ler, "Kibritçi Kız" ve diğer okul dışı kitaplar. Yıllar sonra öğretmenliğim sırasında da, ders kitapları hep sevimsiz gelmiştir bana ve sınıfa kitaplar taşımışımdır; çocuklar başka kitaplarla tanışsın diye.

Ne yazık ki ben ilkokul öğretmeni olmadım ama felsefe öğretmenliğinde karar kılmam da, meslek yaşamım boyunca beni mutlu etti. Öğretmenlik yaşamımda bir kez ilköğretim 6. sınıflara derse girdim, o ders de branşımın dışında İngilizce dersiydi. Öğretim yılının ortalarıydı... Caltaca Lisesi'nde öğretmenlik yaparken, nöbetçi olduğum bir günde öğretmenler odasında otururken İngilizce dersleri boş geçen sınıflardan birinde bir kaza oldu. Çocuklar sınıfta top oynarken, camlı Atatürk çerçevesini kırdılar ve bir kız öğrencinin yüzü ağır bir yara aldı. İşte bu olaydan sonra, sırf onlara bir zarar gelmesin diye orta düzeydeki İngilizce'mle 6. sınıfların dersine girmeye karar verdim, bu kararım yetkililerce de onaylandı.

Ali ile tanışmam daha ilk derste onun çok duyarlı bir çocuk olduğunu fark etmemle başladı. İlk derse girdikten birkaç dakika sonra, kapı çaldı ve Ali gözleri yaşlı, geciktigi için özür dileyerek sınıfa girdi. Ali, Ulaş, Çayan ve Kamuran Nesin vakfı'ndan öğrencilerimdi, aynı sınıftalardı. Belki onlara iyi bir öğretmen olmadım ama onları tanımakla onlar bana çok şey öğrettiler. İçlerinden Ali ile iletişimimiz daha farklı gelişt, nöbet günlerinde, tenefüslerde hemen yanıma gelirdi, sohbet ederdik. Bir gün "sen vakfa nerden geldin ?" dedim. "Erzincan'dan" dedi, "çak kardeşsiniz ?" dedim. "9" dedi. "Kaçınız okuyor ?" dedim." Bir tek ben" dedi ve sanki erkek çocuk olmakla suç işlemiş gibi, devamlı "bütün kardeşlerim kız" dedi. Olağanüstü sorumlu, çalışkan ve dürüst öğrencimin bütün hüznünü ve trajedisini öğrenmiş bulunuyordum. İçimdeki acıyı göstermeden gülümsedim "ö zaman sen kardeşlerini en iyi şekilde temsil edeceksin" dedim. O da gülümsedi. Bir yılbaşı günü bana verdiği kara kartallı dolmakalem, öğretmenlik yaşamımda çiçek dışında aldığım tek hediye idi.

Ali, en son duyduğumda Üniversitede tarih master'ı yapıyordu. Yine Nesin Vakfı'ndan unutamadığım öğrencilerim Kadriye, Tarkan ve adını hatırlayamadıkları: hepsi dürist, onurlu ve inatçı çocuklardı. Tarkan'ın sosyoloji dersi öğretmeniydim; Vakfın en çok sorumluluk alan öğrencilerindendi ve zamanı ders çalışmak için çok sınırlıydı. İlk yıl üniversite sınavını kazanamadı, küçük heycelcikler yapıyordu, Güzel Sanatlar'ı denemesini önerdim. Ama o "hayır" dedi, "ben matematiği ve fen i seviyorum". "Ama o derslerin çok zayıf" dedim. O beni azımiyle utandıran öğrencilerimden oldu, sanırım 3. girişinde Ankara Üniversitesi fizik bölümünü kazandı. En son gördüğüm de akademik kariyer yapmak istiyordu. Çalışma azmini ve mücadeleyi Aziz Dede'sinden örnek almıştı, zaman zaman Nesin' in ve kendinin hayallerini benimle de paylaşırdı. Makarenko'nun "Yaşam Yolu" adlı kitabından ne kadar etkilendiklerini, Aziz Nesin'in vakfa öğrenci olarak kabul edilmek isteyen öğrencilerin mektuplarını vakfın çocuklarına okurken nasıl duygulanıp gözyaşlarına boğulduğunu paylaşırdı. Bir öğretmenin öğrencileriyle olan anılar hiç bitmez. Bütün bu anımsadıklarım yaşanan sel felaketiyle ilgili Ali gibi, Tarkan gibi kişilikli öğrencilerin yetişmesine olanak sağlayan ve beklide ülkemizdeki gerici örgütlenmeler dışında, yaşayan tek ileri çocuk vakfı olan Nesin Vakfı'nın bizlerin desteğine ihtiyacı var. Yapaçağımız bütün etkinlikler ve destek bir iane değil, ortak bilincimizin ortak karar gereği olmalıdır. Yazımı bitirirken sizinle Aziz Nesin'in en çok sevdiği şiirini paylaşmak istiyorum.

ÇOCUKLARIMA

Diyeğim ıslık çalacaksın ıslık
Sen ıslık çalınca
Ne ıslık çalıyor diye şaşacak herkes
Kimse çalmamalı senin gibi güzel
Örneğin kıyıya çarpan dalgaları sayacaksın
Senden önce kimse saymamış olmalı
Senin saydığı gibi doğru ve güzel
Hem dalgalan hem saymasını severek
De ki sinek avlıyorsun sinek
En usta sinek avcısı olmalısın
Dünya sinek avcıları örgütünde yerin başta
Örgüt yoksa seninle başlamalı
Diyeğim zindana düştin bir ip al
Görmediğin yıldızları dize ip bir bir

Sonra yıldızlardan kolyeyi
Düşlemindeki sevgilinin boynuna geçir
Say ki hiçbir işin yok da düşünüyorsun
Düşün düşünebildiğince üç boyutlu
Sanki senden önce düşünen hiç olmamış
Dalga mı geçiyor düşler mi kuruyorsun
Öyle sonsuz sınırsız düşler kur ki çocuğum
Düşlerini som somut görüp şaşsınlar
Böyle dalgaçı daha dünyaya gelmedi desinler
Dünyada yapılmamış işler çoktur çocuğum
Derlese ki bu işler bişeye yaramaz
De ki bütün işe yaranlar
İşe yaramaz sanılanlardan çıkar

Battal Hoca örnek bir devrimciydi

Ben 1951 yılında Pamukpınar Köy Enstitüsüne girdim. Bizim köyden Pamukpinara üç kişi gitmişti. Benimle aynı dönem Mehmet Bayrak ve benden 3 yıl sonra Battal Özdemir. Battal Özdemir'in Pamukpınar'a gitmesine bir anlamda ben vesile oldum. Eğer ben olmasaydım Battal'ı Pamukpınar Köy Enstitüsüne göndermeleri zor olurdu. Battal ile çocukluğumdan hayatının sonuna kadar bir kardeş gibi oldum. O da beni abisi gibi kabul ederdi zaten. Ben Sırçalıda Karaman da öğretmenlik ederken o da Karakale'de idi. Daha sonra o Divriği'nin içinde bir okula tayin oldu ben de Timisi Köyüne. Bir süre sonra ikimiz de İstanbula geldik. Biz Battal ile TÖB-DER içerisinde yer

aldık. Devrimci olduğumuzu asla gizlemeden öğretmenlik yaptık. Battal çok başarılı ve dürüst bir öğretmendi. Yoksulları diploma sahibi yapmak için, onları rahat ettirmek için Battal çok uğraş verirdi. **1 MAYIS 1977 TAKSİM'DEVİY** Siyasal ortamın çok yoğun olduğu bir zamanda yapıldı 1977 1 Mayıs Mitingi. Miting yapılmadan günlerce önce provakasyon ortamı zaten hazırlanmıştı. Herkesin bildiği gibi 1977 1 Mayıs Mitingi derin güçlerce tertipleni 34 kişi hayatını kaybetti, yüzlerce kişi tutuklandı ve yaralandı. Bugün hala 1977 1 Mayıs katliamının akıbeti aydınlanmış değil. Biz TÖB-DER kortejiyle katıldık mitinge. Battal ve ben yanyana yürüyorduk.

Yanımızdaki bir arkadaşımız o zaman açılan kurşunlardan hayatını kaybetti. Biz o zaman Kasımpaşa'da oturuyorduk. Taksim ve çevresini iyi bilmemiş olsaydık eğer o gün belki de bizim sonumuz olurdu. Yıllar geçtikçe siyasal atmosfer iyici kızıştı. 12 Eylül 1980'den tam bir hafta önce Battal hocaya silahlı suikast düzenlendi.Yanındaki arkadaşı öldü. Battal Hoca ve üç arkadaşı ağır yaralı olarak kurtuldu. O kurşun yarası 4 yıl sonra Battal'ı da götürdü. 23 Nisan 1984 yılında kaybettik Battal'ı. Ben 12 Eylül'den sonra yurt dışına çıktığı için Battalın Cenaze törenine katılamadım. Fakat şunu söyleyebilirim ki Battal benim bir parçamdı.

MÜSLÜM DOĞAN

muslumdogan59@yahoo.com

Tehlikeli Kopuş

Son tartışma süreçlerinin başında **Alevilerin Partileşme Süreci** gelmektedir. Bu süreç nasıl ve kimler tarafından başlatılmıştır ? Alevilerin partileşme ihtiyacı nasıl keşfedildi? Bu sürecin aktörleri kimlerdir? Bu süreci başlatanların siyasal ve toplumsal birikimleri hangi noktadadır? Ülkede çatı parti tartışmaları sonucu mu bu karar alındı? Toplumsal gelişmeye ve dönüşüme engel olacak bu karar yada bu kopuşun nedeni açıklanabilmiş midir? Sınıf karşıtlıklarıyla bölünmüş bir toplumda, gerçekçi temsilcilerinin(Demokratik Sosyalist partiler) örgütlenmesi olmaksızın hiçbir sınıf ekonomik, toplumsal, politik, kültürel, vb. çıkarlarını savunamaz, dolayısıyla da çıkarlarının gerçekleştirilmesinin koşullarını yaratamaz. Kısaca yoksulların, emekçilerin ve ezilenlerin politik örgütlenmesi, bu kesimin temsilcilerinin politik olarak örgütlenmesidir.Bu ileri politik düzey ve birikim parti olarak şekil bulur. Parti gibi ileri politik bir irade topluluğu toplumun tüm sorunlarına çözüm arar. Partileşme aydınların en birikimli olanlarının, topluma karşı en öz verili yüksek politik düzeye ulaşmış kadroların iradelerini beyan eder.

Sorgulamaya devam edelim. Yalnızca aleviler böyle bir örgütlenme düzeyine politik olarak ulaşmışlar mıdır ? Hayır. Partiler niçin kurulur ? Mevcut sistemin tüm olanakları dahilinde, demokratik mücadeleyi esas alınmak üzere ,temsil ettiği toplum kesimini iktidar veya hükümet etmek için kurulur. Alevilerin tek başına iktidar olması mümkün mü ? Hayır. Bu doğru da olmaz.

Peki aleviler adına rahatça ve sorumsuzca konuşan bu bayların amacı nedir ?

Hemen belirtiyim. Partileşme süreci, program, strateji ve taktik sorunların çözüme kavuşturulduğu bir sürecin adıdır. Partileşme ileri politik düzeyin ürünü olarak istikrarlı önder kadroların yaratıldığı bir sürecin sonucudur. Alevi hareketi içerisinde bu yükü kaldıracabilecek kadroların sayısı bir elin parmakları kadardır.

İstikrarlı politik bir süreci zorunlu kılan partileşme süreci, kadrolarının kararlılığı ve birikimidir.

Bu olumsuz sürece koşanlar kusura bakmasınlar. Onlarda ne kararlılık ne de birikim söz konusudur.

Peki nedir bu canlan partileşme gibi olağan üstü birikimi gerektiren sürece zorlayan neden ? Post edinme kaygısı mı ?

Pazarlık gücünü artırma çabası mı ?...

Partileşme sürecinin ilanı Alevilere saygısızlıktır. Toplumun diğer kesimlerine saygısızlıktır.

Bu çaba doğru bir çaba değildir. Yol erleri yolunuz çıkmaz ve yanlıştr.

Türkiye'nin gelişen toplumsal muhalefeti içerisinde güvensizlik yaratıyorsunuz. Bırakın kişisel sevdanızı.Toplumsal kaygılara sarılın.Yol bilenlerinizin geçmişte yaptıkları gibi yapın.Yolunuzdan ayrılmayın.

Son olarak; Alevilik kısaca zahir ile batının buluşma noktasında meydana gelen bir tür manyetik alan olarak ifade edebileceğimiz alanda, insanların/canların ideal insana ulaşma çabalarının yaşama yansıyan ve felsefeye dönüşen yaşam biçimidir.

Yaşamda insan onurunu zedeleyecek her türlü davranıştan kaçış başka bir deyişle ideal insana ulaşma (insani kamil)kaygısı onu tüm zaaflarından uzak tutar. Partileşme çabası da bir zaafın sonucudur. Felsefemize uzak bir bakıştır. Zihin bulanıklığıdır.

Alevilik felsefesi özgürlük, eşitlik, adalet değerleri, toplumsallığı geliştiren, insani insan, toplumu toplum yapan öz yaşam değerlerinin toplamını ifade eder.

2 TEMMUZ MEHMET ATAY FOTOĞRAF YARIŞMASI

Yarışmanın ödülleri,1993 yılında Sivas Madımak katliamında 33 arkadaşıyla yakılarak öldürülen İstanbul Divriği Kültür Derneği Yönetim Kurulu Üyesi **Mehmet Atay** anısına verilmektedir. Bu yılki fotoğraf yarışmasının konusu **"Çocuk İşçiler"** dir.

Başvurular

İstanbul Divriği Kültür Derneği
www.divrigi.org.tr
Tel: 0212.292 20 20

Ertuğrul Günay Divriği'yi gezdi

Kültür ve Turizm Bakanı Ertuğrul Günay Divriği'ye geldi. Ulucami'nin Kurtarılması kapsamında geliştirilen istimlak uygulamalarını başlattı. Bakan Günay bir evin yıkımını gerçekleştirdi. Evleri yıkılacak olan Divriğililer Bakana tepki gösterdiler. Ertuğrul Günay evleri yıkılacak olanların mağdur edilmeyeceğinin sözünü verdi.

Kültür ve Turizm Bakanı Ertuğrul Günay, Divriği'yi gezdi. Ertuğrul Günay, restorasyonu yılan hikayesine dönen Divriği Ulu Camii ve Darüşifasının çevre düzenlemesi ile ilgili istimlak kararı çerçevesinde ilk uygulamayı başlattı. Düzenlenen törende mağdur edileceklerini iddia eden vatandaşlara güvence veren Günay, evi, ahır, samanlığı neyi olursa olsun yıkılacak olan kimsenin kesinlikle mağdur olmayacağını söyledi. Sivas Kongresi'nin 90. yıldönümü etkinliklerine katılmak üzere Sivas'a gelen Kültür ve Turizm Bakanı Günay, oradan da Divriği'ye geldi. Divriği Ulu

Camii ve Darüşifası'nda incelemelerde bulundu. Günay, cami ve darüşifanın çevre düzenlemesi ile ilgili alınan istimlak kararı uygulaması için yapılan törene katıldı. Bakan Günay geceyi Divriği'de geçirdi. Sabah erken saatlerden itibaren Divriği Konaklarını gezen Günay "İlçede bulunan bu kadar önemli yapı mevcutken, burada bir tarih kokarken bizler boş duramayız." dedi. Konakların gelecek yüzyıllara, gelecek nesillere ulaşması için bakanlık olarak gerekli çalışmaları sürdürdüklerini belirten Günay, buradan Divriği Ulu Camii ve Darüşifası'nın çevre düzenlemesi ile ilgili alınan istimlak

çalışmalarının startını vermek için yıkım alanına geçti. Yıkım alanında bazı vatandaşların tepkisi ile karşılaşan Bakan Günay, evi, ahır, yerleşimi, samanlığı neyi olursa olsun yıkılacak olan kimsenin kesinlikle mağdur olmayacağını söyledi. Alınan istimlak kararıyla evinin yıkılacağı bildirilen bazı kişiler sabahın erken saatlerinde yıkım alanına gelerek Bakan Günay'ı bekledi. Evlerinin yıkılmasıyla mağdur olacaklarını, devletin kendilerine sahip çıkmayacağını ve bundan dolayı zarar göreceğini belirten ev sahipleri Bakan Günay'dan söz istedi. Hiç kimsenin mağdur olmayacağı sözünü veren Kültür ve Turizm Bakanı Günay,

"Burada amacımız bu tarihsel yapıyı kurtarmaktır. Onunla birlikte sizlere de daha iyi bir hayat yaşamının imkanını sunmaktır." dedi. Günay, yıkım alanında yaptığı konuşmada, birlik ve beraberlik vurgusu yaptı. "Divriği'den daha fazla göç vermeyelim." diyen Bakan Günay, şöyle devam etti: "Divriği'deki tarihi yapıları koruyalım ve iyileştirelim. Bunları yapalım ki hem göç bitsin, hem turist gelsin hem de maddiyatınız artsın. Eğer bu yapılara gereken önemi vermezsek, çürümeye terk edersek bunun zararını anlatmakla bitiremeyiz." dedi.

Doğan Kuban yıllardan sonra Divriği'de

Divriği Ulucamisi'ni Dünya'ya tanıtan Prof. Dr. Doğan Kuban 28 Eylül'de Divriği'ye geldi. Belediye Salonu'nda Divriğililerle sohbet etti, onlara Ulu Camisi'nin önemini anlattı

TARİHSEL MİRASIN ÖNEMİ

Divriği Ulucami'sini ve Darüşifasını dünyaya tanıtan Doğan Kuban uzun yıllardan sonra tekrar Divriği'ye geldi. Prof. Doğan Kuban Belediye Toplantı salonunda toplanan Divriği halkına Divriği'nin tarihi yapısı ve önemi hakkında çok önemli bilgiler verdi. Doğan Kuban Ulucamii ve çevre düzenlemesinden yıkılacak evlere kadar birçok konu üzerinde fikirlerin paylaşıldığı toplantıda ilçe halkını bilinçlendirdi. Toplantıda kamulaştırılacak evlerin sahiplerinin madur edilmeden yıkım işlerinin yapılması hem ilçeye hem de mal sahiplerinin çıkarına olacağı görüşü çıktı. Mal sahipleri, evlerinin karşılığı olarak para yerine TOKİ'nin konut yapmasını

daha iyi olacağını, bu vesileyle evleri yıkılacak olanların Divriği'yi terketmek yerine Divriği'de kalmayı tercih edeceğini söylediler. Eğer yıkılacak olan evlerin sahiplerine bedel olarak para verilirse ev sahiplerinin yeniden ev yapmak yerine Divriği'den göçeceklerini söylediler.

ULUCAMİ LONDRA'DA

Doğan Kuban konuşmasında Divriği Ulucami'si üç nedenden dolayı korunmalıdır. 1. Tarih öncesi ve tarih sonrası böyle bir eser yok. 2. Bu eserin, dünyada benzeri yok.3. Divriği'nin tanıtılması için turizm için bu eser korunmalı ve tanıtılmalı dedi. Maden zenginliğinin Divriği'ye birşey kazandırmadığını, Divriği'nin turizm ile kalkınacağını söyledi. Kasım ayında

Londra'da yapılacak Dünya Ülkeleri Tanıtım Fuarı'nda Türkiye'yi tanıttacak ilk fotoğraf Divriği Ulucami'sinin Taç Kapısı olacak. Taç Kapı fuarın Türkiye

tanıtım bölümünün giriş kısmına 6 metreye 4 metre boyunda fotoğraf olarak asılacak.

Dernek sezonu açtı

İstanbul Divriği Kültür Derneği'nin yeni sezon çalışmalarının açılışı Muharrem Temiz dinletisiyle yapıldı. 9 Ekim tarihinde Feyzullah Çınar Sahnesi'nde Muharrem Temiz deyişlerini, uzunhavaalarını, ve ağıtlarını izleyenleriyle birlikte söyledi

Divriği Kültür Derneği yeni sezon çalışmalarını başlattı. Dernek merkezinde bulunan Feyzullah Çınar Salonu'nda dernek üyeleri sanatçı

Muharrem Temiz'i dinlediler. Dinletiden önce DKD Yönetim Kurulu Üyesi Ünal Özen etkinliğe katılanlara kısa bir konuşma yaptı. Ünal Özen

konuşmasında Divriği Kültür Derneği'nin çalışmalarını kısaca anlattıktan sonra Türkiye'nin hızla yoz bir kültürün etkisine girdiğini, bunun karşısında halkın kültürünün yaygınlaştırılmasının önemli olduğunu, Sömürünün ve yağmanın bir anlayış haline geldiğini bu anlayışın da bütün herkesi sarmaladığını, etkilediğini söyledi. Özen sömürü kültürünün ve yağma kültürünün durdurulması için herkese iş düştüğünü, herkesle ortak iradeler oluşturma zorunlu olduğunu söyledi. Daha sonra Muharrem Temiz dinletisi başladı. Muharrem Temiz Divriği'nin Çamşılı bölgesiyle Arguvan arasındaki kültürel benzerliğe dikkat çekerek "onlarmı bizim

türkülerimizi söylüyor, bizmi onların türkülerini söylüyoruz" tartışmalarının çok yerinde olmadığını, aslolanın halkın ortak kültüre sahip çıkmasının sağlanmasıdır dedi. Sıkıntının, bir türkülerdenirirken, kaynağının belirlenmesinden çıktığını, kaynak kişinin ve kaynak bölgenin ısrarla gündemde tutulmasının yanlış olduğunu, türkünün belgelenmesinde kaynağın şart olduğunu ama o türkünün oranın malı gibi kabul edilmemesinin yerine o türkünün halkın ortak kültürü gibi anlamının doğru olacağını söyledi. Muharrem Temiz Arguvan, Divriği ve Kangal bölgelerinde sevilen türkülerini seslendirdi. Dinletiyeye çok sayıda kişi katıldı.

Centilmenlik ve dostluk kazansın

Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği 13. Köylerarası Dostluk ve Barış için Futbol Turnuvası başladı. Bu yılki turnuvanın Açılışını Sarıyer Belediyesi Başkan Yardımcısı Şinasi Yalçın yaptı. Dernek başkanı Ali Durmuş ise turnuva başlamadan önce bir konuşma yaptı.

TOP BAŞI

13'üncü Dostluk Barış ve Kardeşlik Turnuvası başladı. İstanbul Divriği Kültür Derneği'nin ve Köy Dernekleri'nin ortak düzenledikleri turnuva Soğanlı spor tesislerinde oynanıyor. Turnuva'nınyürütme komitesinde ise Yavuz Özkan, Sayit Kılıç, Şinasi Doğan, Davut Kaplan, Mehmet Kaya, Nejdet Erik, Cengiz Özgür yer aldı. 3 Ekim tarihinde Çakmakdüzü (Palha) Köyü Derneği'nde düzenlenen kokteyl ile takımların kuraları çekildi. Sunuculuğunu Cafer Çelik'in yaptığı kokteyl'de Divriği Kültür Derneği Başkanı Ali Durmuş da bir konuşma yaptı. Durmuş, futbolun dostluk ve kardeşlik için oynandığında daha güzel olacağını söyledi. Durmuş 1-10 Kasım tarihleri arasında Taksim Metro girişindeki salonda düzenlenecek olan Divriği Tanıtım Günleri'ne bütün divriğililer katılmalı ziyaret etmeli dedi. Ali Durmuş

turnuvanın ilk kurasını çekti. Daha sonra Çakmakdüzü Dernek Başkanı H.Hüseyin Yılmaz da ikinci kurayı çekti.

32 TAKIM KATILDI

13'ü turnuvaya 32 köy takımı katıldı. Bunlar, **Yağbasan**, Karakale, **Karşıkonak**, (Kahdik) **Adatepe**, (Pingen) Yalnızsöğüt, **Eğrisu**, (Anzahar) Çakmakdüzü, (Palha) **Konak**, Gökçecharman,

(Keklikpınar) Güllüce, **Çayören**, Ölçekli, (Palanga) **Höbek**, Eski beyli, (Norşun) **Demirdağ** (Purunsur), Beyköy, (Şevir) **Kekliktepe**, (Galın) Dikmeçay, (Eşge) **Güvenkaya**, (Avşar) Yusuşeyh, **Yazı**, Susuzlar, **Akmeşe**, (Ziniski) Oğulbey, **Beldibi**, Gündüren, **Ovacık**, Bayırüstü, (Timisi) **Dişbudak**, Ağaçlıgöl, **Çamurlu**, Özbağ, (Şahna)

TURNUVA BAŞLADI

Soğanlı Olimpiyat Tesislerinde oynanan turnuvaya köy demekleri yoğun ilgi gösteriyor. Dernek başkanları futbolculara centilmenliği ve dostluğu asla elden bırakmamalarını tenbihliyorlar. Turnuva'nın en büyük ödülü ise Centilmenlik Ödülü olarak tarif ediliyor. Bu yılki turnuvanın başlama vuruşunu Divriği Kültür Derneği eski başkanı Rıza Gürünlü ve Sarıyer Belediye Başkanı Şinasi Yalçın ortak yaptılar. Divriği Kültür Derneği Başkanı Ali Durmuş turnuva başlamadan futbolculara ve dernek başkanlarına hitaben bir konuşma yaptı. Durmuş konuşmasında derneğin önemine işaret ederek, demokratik mücadeleyi ve dernek çalışmalarını ayırmamanın gerektiğine vurgu yaptı. Daha sonra futbolcular sahaya indiler. Turnuvaların ilk karşılaşmaları yapıldı.

2009 Turnuva Fikstürü

1. HAFTA KARŞILAŞMALARI

ADATEPE - ESKİBEYLİ
YAĞBASAN - EĞRİSU
DIŞBUDAK - KEKLİKTEPE
KONAK - ÖLÇEKLİ
AĞAÇLIĞÖL - ÇAYÖREN
BEYKÖY - YUSUFŞEYH
GÖNDÜREN - DİKMEÇAY
SUSUZLAR - GÜVENKAYA
GÜLLÜCE - BELDİBİ
GÖKÇEHARMAN - DEMİRDAĞ
OVACIK - ÖZBAĞ
HÖBEK - KARŞIKONAK
ÇAKMAKDÜZÜ - OĞULBEY
AKMEŞE - YAZIKÖY
ÇAMURLU - BAYIRÜSTÜ
KARAKALE - YALNIZSÖĞÜT

2. HAFTA KARŞILAŞMALARI

BAYIRÜSTÜ - GÜLLÜCE
YAZIKÖY - ÇAMURLU
OĞULBEY - BELDİBİ
ÇAKMAKDÜZÜ - AKMEŞE
KEKLİKTEPE - AĞAÇLIĞÖL
EĞRİSU - DIŞBUDAK
ESKİBEYLİ - ÇAYÖREN
ADATEPE - YAĞBASAN
GÜVENKAYA - KARAKALE
DİKMEÇAY - SUSUZLAR
YUSUFŞEYH - YALNIZSÖĞÜT
BEYKÖY - GÖNDÜREN
ÖZBAĞ - HÖBEK
DEMİRDAĞ - OVACIK
KONAK - KARŞIKONAK
ÖLÇEKLİ - GÖKÇEHARMAN

3. HAFTA KARŞILAŞMALARI

ÖZBAĞ - KARŞIKONAK
BEYKÖY - DİKMEÇAY
GÖKÇEHARMAN - OVACIK
KONAK - HÖBEK
ÖLÇEKLİ - DEMİRDAĞ
OĞULBEY - GÜLLÜCE
ÇAKMAKDÜZÜ - YAZIKÖY
AKMEŞE - ÇAMURLU
BAYIRÜSTÜ - BELDİBİ
ADATEPE - EĞRİSU
ESKİBEYLİ - AĞAÇLIĞÖL
YAĞBASAN - DIŞBUDAK
KEKLİKTEPE - ÇAYÖREN
YUSUFŞEYH - KARAKALE
GÖNDÜREN - SUSUZLAR
GÜVENKAYA - YALNIZSÖĞÜT

4. HAFTA KARŞILAŞMALARI

YUSUFŞEYH - GÜVENKAYA
DİKMEÇAY - YALNIZSÖĞÜT
GÖNDÜREN - KARAKALE
BEYKÖY - SUSUZLAR
ÖLÇEKLİ - OVACIK
DEMİRDAĞ - KARŞIKONAK
GÖKÇEHARMAN - HÖBEK
KONAK - ÖZBAĞ
OĞULBEY - BAYIRÜSTÜ
AKMEŞE - GÜLLÜCE
YAZIKÖY - BELDİBİ
ÇAKMAKDÜZÜ - ÇAMURLU
ESKİBEYLİ - KEKLİKTEPE
ADATEPE - DIŞBUDAK
EĞRİSU - ÇAYÖREN
YAĞBASAN - AĞAÇLIĞÖL

5. HAFTA KARŞILAŞMALARI

ADATEPE - KEKLİKTEPE
ESKİBEYLİ - DIŞBUDAK
YAĞBASAN - ÇAYÖREN
EĞRİSU - AĞAÇLIĞÖL
GÖNDÜREN - YALNIZSÖĞÜT
DİKMEÇAY - KARAKALE
YUSUFŞEYH - SUSUZLAR
BEYKÖY - GÜVENKAYA
ÖLÇEKLİ - ÖZBAĞ
KONAK - OVACIK
GÖKÇEHARMAN - KARŞIKONAK
DEMİRDAĞ - HÖBEK
ÇAKMAKDÜZÜ - BAYIRÜSTÜ
OĞULBEY - ÇAMURLU
YAZIKÖY - GÜLLÜCE
AKMEŞE - BELDİBİ

6. HAFTA KARŞILAŞMALARI

ÇAKMAKDÜZÜ - GÜLLÜCE
OĞULBEY - AKMEŞE
ÇAMURLU - BELDİBİ
YAZIKÖY - BAYIRÜSTÜ
ESKİBEYLİ - YAĞBASAN
EĞRİSU - KEKLİKTEPE
ADATEPE - AĞAÇLIĞÖL
DIŞBUDAK - ÇAYÖREN
DİKMEÇAY - GÜVENKAYA
BEYKÖY - KARAKALE
YUSUFŞEYH - GÖNDÜREN
SUSUZLAR - YALNIZSÖĞÜT
ÖLÇEKLİ - HÖBEK
OVACIK - KARŞIKONAK
DEMİRDAĞ - ÖZBAĞ
KONAK - GÖKÇEHARMAN

7. HAFTA KARŞILAŞMALARI

GÖKÇEHARMAN - ÖZBAĞ
OVACIK - HÖBEK
KONAK - DEMİRDAĞ
ÖLÇEKLİ - KARŞIKONAK
ÇAKMAKDÜZÜ - BELDİBİ
OĞULBEY - YAZIKÖY
AKMEŞE - BAYIRÜSTÜ
ÇAMURLU - GÜLLÜCE
ADATEPE - ÇAYÖREN
ESKİBEYLİ - EĞRİSU
YAĞBASAN - KEKLİKTEPE
DIŞBUDAK - AĞAÇLIĞÖL
BEYKÖY - YALNIZSÖĞÜT
YUSUFŞEYH - DİKMEÇAY
GÖNDÜREN - GÜVENKAYA
SUSUZLAR - KARAKALE

Kurallar Palha Derneği'nde çekildi

13. Turnuva'nın kuraları bir kokteyle birlikte Çakmakdüzü Köyü Derneği'nde yapıldı. Gecenin sunuculuğunu Divriği Kültür Derneği'nin eski genel sekreteri Cafer Çelik yaptı. Kokteyle çok sayıda dernek başkanı ve futbolcu katıldı. Davul-zurna eşliğinde eğlenenin de olduğu kokteyl de takımların eşleşmesi ve kura çekimlerinde heyecan doruğa çıktı. Geçen yılın Şampiyonu Beyköy Derneği'nin başkanı Mehmet Güven ve futbolcuları da kokteyle katıldılar

Erdem YALÇIN

Merkez: 20. Sokak 21. Blok
No.: 26 - 28 İkitelli - İSTANBUL
Tel : 0 212. 670 49 49 (pbx)
Fax : 0 212. 670 22 68
Gsm : 0 555. 992 24 09
Şube : Sular idaresi, Girne Caddesi
Dilaver Sok. No.:12/A Kağıthane - İST.
Tel : 0 212. 295 05 48 - 294 85 44
Şube : Keresteciler Sitesi 20.Sokak
No:13 İkitelli / İSTANBUL
Tel : 0 212. 670 37 47 - 48
E-mail: erdem@yalcinlarorman.com
www.yalcinlarorman.com.tr

MUHARREM YAĞBASAN

muharem.yagbasan@gmail.com

Tarihi Değerlerimiz

Bir önceki yazımda tarihi kültür değerleri ve tabiat güzelliklerimizin gerek Kültür ve Turizm Bakanlığı,gerekse yerel yönetimler ve halk tarafından korunmasına özen gösterilmiyor. Eğer bu varlıklarımız korunup tanıtılırsa yerel halka ve Türkiye ekonomisine büyük katkılar sağlar demiştim. SİT alanlarını ise ayrı bir yazının konusu olarak daha sonra yazacağım. İTÜ (İstanbul Teknik Üniversitesi) Mimarlık Bölümü eski başkanı ,Tabiat ve Kültür Varlıkları Uzmanı değerli bilim insanı Doğan Kuban ve öğrencisi Divriğili hemşehrimiz Y.Mimar Basri Hamulu 29 Eylül Salı günü Divriği'ye geldiler. Doğan Kuban Ulu Cami ve Darüşşifası konusunda bir konferans verdil. Doğan Kuban 44 yıldan beri bu eserin korunması için çaba harcıyor, zaman zaman da Divriği'ye gelip gidiyor. Y.Mimar Basri Hamulu birkaç yıldır Ulu Cami ve Divriği resimleri ile sergileri açıyor. Ayrıca Yusuf Güldalı'da Divriği'nin tabiat, doğa ve kültürel varlıklarının tanıtılmasına çektiği fotoğraflarla katkı sağlıyor. Bu çabalarından dolayı kendilerine teşekkür ederiz.

Mesleğinin duayeni Doğan Kuban Dünyada eşi ve emsali bulunmayan eserin korunması için çaba harcadığını, eserin her gün biraz daha tahrip olduğunu (eridiğini) gördükçe çok üzüldüğünü anlattı. Bu eser layık ile korunduğu,Türkiye ve dünya'ya gereği gibi tanıtıldığında 100 bin kişiye barındırarak Turizm geliri sağlayacağını ifade etti. Bilgilendirme ve alınacak önlemler konularındaki konferanstan sonra; rahmetli Uğur Mumcu'nun dediği "bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olmak" sözüne uyan, bazı kişilerden bu eser ve SİT alanındaki diğer değerlerimize 6-7 yıl gibi bir zaman içerisinde çaba harcadığını anlamında sözler duyduğunu söyledi. Diğer bir yetkili TKV Koruma Kurulunun ilk defa Divriği'ye geleceğini toplantının burada yapılacağını söyledi.

Türk toplumu olarak balık hafızalı olduğumuz için olayları ve geçmişini çok çabuk unutuyoruz. Eserin korunması ve SİT alanları konusu çok eskiye dayanmaktadır. Araştırma inceleme alışkanlığı olmayan insanlar rastgele sözler ederek kendi ilgisizliğini ve bilgisizliğini ortaya koymaktadırlar. Kültür Bakanlığının korunması gerekli varlıkları tespit için bu konuda uzman teknik personelinin göndererek inceleme yaptırmakta idi. 1984'ten önce de bu incelemeyi yaptırarak raporlar düzenlemiştir. Divriği'de SİT alanları ve korunması gerekli 288 adet yapı belirlenmiştir. Bunlar içerisinde cami,kümbet, kale,Kale Cami gibi eski ahşap yapılar vardı. Bazı mülk sahipleri bunlara itiraz ettiler. Hiçbir tarihi turistik değeri olmayan yapıları tescil ettirdiğimizi söylediler. Biz belediye olarak bu itirazları da dikkate alarak çeşitli temas ve yazışmalarda bulunduk. Başvurularımızdan sonra Koruma Kurulu Divriği'ye geldi. Yerinde birlikte yapılan inceleme ve müzakerelerden sonra 288 olan sayı 118'e indi. Kurul o zaman Kayseri'de idi. Kurul Başkanı rahmetli Doç.Dr. Raci Bademli, zamanın Ankara Büyükşehir belediye Başkanı Murat Karayalçın'ın imar danışmanı idi. İstenen toplantı belediye meclis salonunda yapıldı. Yapılan toplantıda söz alan mülk sahipleri gelecekte yapacakları binayı düşündükleri için kurul başkanı ve üyelere aşırı derecede yüklendiler. Raci Bademli insanların mağdur edilmesini istemediği için biraz sesini yükselterek "bu değerler mülk sahibi olarak yalnız sizin değil,Divriğili olarak yalnız sizin değil, yalnız Türkiye'nin de değil Tüm Dünyanın ve insanlığın ortak değerleridir. Sizin de bunu böyle algılamamız gerekir.Bunu bugün anlayamıyoruz, siz de değerlendiremiyorsunuz. İleride siz de bu eserlerin hem yörenize hem de Türkiye ekonomisine büyük katkılar sağlayacağını göreceksiniz "diyerek sözünü bitirdi. Doğan Kuban'ı dinlerken tarih sanırım 1992 idi. Kültür Bakanlığı elemanları ile gelmiş camiyi geziyorduk. Kuzey kapısında yapılan bugün hala çirkince sırtan çimento ile yapılan tamiiri göstererek "sizin bakanlığın esere bakışı bumu" diye azarladığı hala kulaklarımdadır.Yine o dönemde söylediği "Divriği Ulu Camisinin her kapısı bir Vatikan'a değer" sözü yine aklımdan çıkmıyor. Umarım bu çabalar Bakanlık ve diğer yetkililerce dikkate alınır da eser daha fazla erimeden çözüm bulunur.Yöremiz ekonomisine ve Türkiye ekonomisine faydalı olur.

Keman ile bütünleşen sanatçı, Hikmet Karadeniz

Hikmet Karadeniz Kangal'ın Bulak Köyünden. Çocukluğundan beri keman çalıyor. Dernek gecelerine, konserlere ve festivallere çıkıyor. Divriği ve Kangal bölgesinde Hikmet Karadeniz'i tanımayan ve dinlemeyen yok. Öyle ki Hikmet Karadeniz'in kendisine has dinleyicileri bile var.

» Sizi kısaca tanıdıktan sonra şunu öğrenmek istiyoruz; etrafımızda saz, gitar veya başka enstrüman çalan birçok insan var ama keman çalana rastlamak biraz zor. Sizin bu keman sevdanız nasıl başladı, anlatır mısınız? Öncelikle kendimi tanıtayım; Sivas, Kangal, Bulak Köyü'nde doğdum. 1963 doğumluyum. 1989'dan beri Ankara Tuzluca'yı'nda yaşıyorum. Özel bir şirkette çalışmaktayım. 22 ve 17 yaşlarımda 2 kız çocuğum var. Keman sevdamsa yakın köylüm olan rahmetli Hüseyin Ülger ve Mehmet Yılmaz'ın bizim köye cem yapmaya geldiğinde başladı. Çocukluk zamanlarımda dinler ve çok etkilendim.Bunun yanında saz çaldım ve türkü söyledim.O yaşlarda köyümüzden Abbas Kaygusuz diye bir komşumuz bana eski bir keman verdi.Kemanımı alıp Dışlık Köyü'ne hocamın yanına, yani Hüseyin Ülger'e gittim.Bana çok yardımcı oldu. Kemanıma tel taktı nasıl çalınacağını gösterdi. 3,5 gün çalışmalara devam ettik. Hocam hastalandı ve Ankara'ya geldi giderken "dönüşte devam ederiz" dedi lakin geri dönemedi ve rahmetli oldu. Mekanı cennet olsun. Ona çok şey borçluyum son öğrencisi ben oldum ama kemanla bu geleneği sürdüreceğim.

» Bundan 20-30 yıl önce Çetinkaya'lı Kemançı Halil vardı. Trenlerde ve köylerde yanık türküler söylerd. Siz Kemançı Halil'i tanıyabildiniz mi? Kemançı Halil'i çok iyi tanırım. Çok beğeniyordum kemanını. Ondan da öğrendiğim şeyler vardır. Zaten hocamızda aynı kişi Hüseyin Ülger'dir. Hatta 2 yıla yakın çobanlık yapmış ve uzun süre eğitim almıştı. Çok güzel yöresel türküler söylerti ve o dönemin en güzel kemancısıydı. Onunla bir anımız vardı. Bir köy düğününde(Sivas Kangal-Karasüver) aynı evde misafirdik. Tabi içki masaları kuruldu ve beraber çalıp söyledik o düğünde abartısız 20 saat çalıp söyledik. İkimizden başka ayakta kalan olmadı ve herkesi masa başında uyutmuştu.

» Sizin dinleyici kitleniz de hayranlarınız da hayli fazla. Sizi daha çok kimler dinliyor? Dinleyicileri nasıl bu kadar etkiliyorsunuzuz? Beni daha çok orta yaşta kişiler ve yaşlılar dinler. Bunun yanında gençlerde dinliyor ve

bu beni çok mutlu ediyor. Dinleyicilerimi etkilemem kemanım sayesinde ama kemanı sade çalmakla olmuyor. Çalarken kemanla bir oluyorum sanki ve türküler söylememde cabası.

» Divriği ve Kangal etkinliklerinde ve çevresinde daha çok dinlendiğinizi biliyoruz. Başka yerlerde de dinleyenleriniz var mı? Nerelere çağırılıyorsunuz? Oralarda size karşı ilgi nasıl? Kitelerim sadece bu yörelerde kalmıyor tabiki . Kitelerimin yoğun olduğu bölgeleri ve çağırıldığım bölgeleri sıralarsam: Sivas içinde Şarkışla-Yıldızeli, Yozgat-Akdağ madeni köyleri, Malatya yöresi, Adana, Mersin, Çorum, Amasya yöresi, İzmir, Ankara ve İstanbul. Bunun yanı sıra yurt dışından da çağırılıyorrum fakat işim gereği gidemiyorum. Gittiğim her yerde beni çok coşkulu bir kitle karşılıyor. İlgi çok yoğun ve çok mutlu oluyorum sağ olsunlar çok da memnun kalıyorum. Sizin aracılığınızla da onlara buradan çok teşekkür ediyorum.

» İrfan Dolaş'a da sordum, size de sorayım. İrfan Dolaş ve Kemançı Hikmet beraberliği ne zaman başladı, daha ne kadar sürecek? İrfan Dolaş'la 5 yıldır aynı sahneyi

paylaşıyorum. Çok uzun süre bu sahne paylaşımının bitmemesini diliyorum. Çünkü yöresel bir bağlamayla kemanın uyumu çok güzel oluyor.

» İrfan Dolaş ile çoğu zaman aynı sahneleri paylaşıyorsunuz . Ortak bir albüm yapmayı da düşündünüz mü? Ortak albüme sıra gelecek buna hazırlıklıyız gerek repertuar olsun gerek bizler olalım. Bundan çok da mutlu olurum.Her an her şey olabilir diyelim.

» Sanatçıların CD'leri ve kasetleri çocukları gibidir . Sizin bugüne kadar yayınlanmış eserleriniz var mı? Varsa bunların serüvenleri nelerdir? Bunlar nasıl ortaya çıktı? Bugüne kadar 2 albümüm çıktı. Biri Elit Müzik diğeri Uslu müzik.1. Albüm" Çamşih Türküleri" adı altında Elit Müzik ve Ali Haydar Timisi tarafından yapıldı. Burada yine Hikmet Karadeniz olmam da en çok Çamşih yöresi Hüseyin Abdal Derneği destek oldu. Buradan onlara çok çok teşekkür ediyorum.2. albümdeyse Sayın Celal Uslu aracılığıyla Adem Aslandoğan'la tanıştık ve Adem Hocamın desteğiyle "Zaman Bozuk" adlı albümü çıkardık. Albümde kendi eserlerim yoktu. Bir dahaki kasetteyse eski türküler i ve

yaşlılarımızın dilinde kalmış bilinmeyen türküler topluyorum üzerinde düzeltmeler yapıp sunacağım. Çok güzel bir albüm olacağına inanıyorum.

» Nerelerde konserler veriyorsunuz? Hangi mekanlarda sahne alıyorsunuz? Bu yıl Divriği, Kangal, Ulaş, Şarkışla yöreleri olmak üzere 11 konser verdim. Mekan olarak Ankara Aslan Dağ Evinde İrfan Dolaş hocayla her hafta Cumartesi-Pazar sahne alıyorum. Ara-ara İstanbul Gazi Mahallesi Can Türkü Evi'nde ve Yenibosna'da Lider Restaurant'da da programlarım oluyor.

» Her enstrümanın kendine göre şekillendirdiği müzisyenler vardır derler. Keman çalan sanatçı olmanın zorlukları var mıdır? Dinleyiciler sizden neler beklerler? Keman çalma da tabi ki zorluklar var. Kemanın yanında başka bir enstrüman olmadan hem çalıp hem söylemek çok zor tabi. Dinleyiciler genelde dertli insanlar. Benden dertli türküler isteyip biraz garip gelebilir ama ağlamak istiyorlar.

» Yerel ağzılara ve yerel türküllere son yıllarda bir yöneliş var . Siz konserlerinizde böyle bir ilgiyi görüyor musunuz? Bu ilginin nedenleri nelerdir? Evet öyle bir ilgi görüyorum. Nedenleriye yeni türkü üretimi çok az yetersiz geliyor. Yerel ağzılar türküyeye güzellik katıyor ve orijinallığı bozulmuyor. Yönelimin yerel ağza bu denli ilgi olmasıya insanlar yerel ağzılarda buluyor kendilerini ancak o zaman etkileniyor. Yeni yetişen gençler yerel türküllere yatkınmı sizce? Yeni kuşaktan müzik açısından umutlumusunuz ? Yeni yetişen gençler tabi ki yatkın. Yeni kuşaktan umutluyum hayranlarım 7'den 70'e bu da yatkınlıklarını gösteriyor zaten. Bundan çok da mutluyum.

» Son olarak neler söylemek istersiniz? Benim bugüne kadar olan yaşamımda, çocukluğumda, gençliğimde yaşamım ve sanat içindeki acı tatlı, iyi kötü anılarımdan bana anlatma fırsatı verdiği için Divriği Gazetesi'ne ve çalışanlara çok teşekkür ediyorum. Ayrıca Divriği Gazetesi'ne üye olan ve okuyan güzel insanlara sevgi ve saygılarımı sunar gazetenize destek olmalarını temenni eder yayın hayatın da ve çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Sofraların Yeni Gözdesi

Bagdat'tan Yine Bir İlk

Rezerve Bagdat Altın Sofra Serisi

Bagdat Baharat, sofralarınıza ve hayatınıza Altın Sofra Serisi ile lezzet katmaya devam ediyor. Altın Sofra Serisi özel tuzluğu ile kolay dökülürken, şıklığı ve zerafeti ile sofralarınızın daimi misafiri oluyor...

* Elektrikli Kapaklı, Tekrar Doldurulan

www.bagdatbaharat.com.tr

Vital

Sölen

www.solen.com.tr